

POLSKA FEDERACJA KYNOLÓGICZNA

Regulamin egzaminów IPO

IPO - International Prüfungs Ordnung - międzynarodowa próba pracy (międzynarodowe przepisy egzaminacyjne)

V - Vorstufe (etap wstępny)

1 - 3 (stopnie zaawansowania)

Podział i punktacja:

A – praca węchowa 100 punktów

B – posłuszeństwo 100 punktów

C – ćwiczenia obrończe 100 punktów

razem : 300 punktów

W każdej konkurencji maksymalna ilość punktów wynosi 100, tak że maksymalna łączna punktacja wynosi 300 punktów.

Świadectwo wyszkolenia może być przyznane jedynie wtedy, gdy pies w każdej z konkurencji A, B i C osiągnął minimum 70 punktów.

Jeżeli w poszczególnych konkurencjach pies otrzymał co najmniej wymaganą, do ich zaliczenia ilość punktów, to w zależności od punktacji łącznej psu można przyznać następujące oceny:

0 do 107 pkt. -niedostateczna (U)

108 do 209 pkt. -niezadowolająca (M)

210 do 239 pkt. -dostateczna (B)

240 do 269 pkt. -dobra (G)

270 do 285 pkt. -bardzo dobra (SG)

286 do 300 pkt. -doskonała (V)

Przy identycznej punktacji większej ilości psów o wyższej lokacie decyduje wyższa punktacja z konkurencji C. Jeżeli to również nie prowadzi do wyjaśnienia sytuacji, to o wyższej lokacie decyduje wyższa punktacja z konkurencji B.

Postanowienia ogólne :

1. Zaliczenie egzaminu przez psa z zakresu IPO upoważnia do uzyskania certyfikatu użytkowości, uprawnia do wystawiania go w klasie użytkowej na wystawach oraz uczestniczenia w zawodach IPO, w konkurencjach odpowiadających stopniowi wyszkolenia

2. Warunkiem przystąpienia do egzaminu IPO V i IPO 1 jest zdanie przez psa egzaminu PT

3. Zaliczenie egzaminu IPO V nie jest warunkiem koniecznym dopuszczenia psa do egzaminu IPO 1, zaliczenie egzaminu IPO 1 jest warunkiem koniecznym do możliwości zdawania egzaminu IPO 2, do możliwości przystąpienia do egzaminu IPO 3, pies musi mieć zaliczone IPO 2

Psy i suki od 14 miesiąca życia

IPO V część A

Ślad własny przewodnika o długości ok. 200 kroków, 1 załamanie pod kątem ok. 90 stopni, jeden przedmiot należący do przewodnika, bez czasu oczekiwania na start, czas pracy do 10 minut.

podstawa śladu - 10 pkt

ścieżka śladu - (30 + 30) 60 pkt

załamanie - 10 pkt

przedmiot - 20 pkt

razem: 100 pkt

Zasady ogólne :

Podstawa śladu musi być dobrze zaznaczona tabliczką, którą wbija się w ziemię z lewej strony na granicy pola podstawy. Przewodnik musi pokazać przedmiot sędziemu lub osobie nadzorującej układanie śladów przed rozpoczęciem układania. Dozwolone jest stosowanie tylko przedmiotów przesiąkniętych zapachem przewodnika, będących w kolorze zbliżonym do koloru podłoża, mających wymiary : długość ok. 15 cm, szerokość ok. 3-5 cm, grubość ok. 1 cm. Przewodnik (układający ślad) tworzy podstawę śladu stojąc krótko w jednym miejscu, a następnie idzie normalnym krokiem we wskazanym kierunku. Załamanie tworzy się idąc również normalnym krokiem, przedmiot kładzie się na końcu śladu. Sędzia i osoby mu towarzyszące nie mogą podczas pracy psa wejść na obszar terenu, na którym ma on pracować.

Komendy : jedna - "do szukania"

Wykonanie :

Przewodnik przygotowuje swojego psa do tropienia. Pies może pracować bez linki, lub na lince o długości 10 m. Linka może być prowadzona na grzbiecie, z boku, lub pomiędzy przednimi i/lub tylnymi łapami psa. Linka może być przypięta bezpośrednio do łańcuszka bez zaciągania, lub do kółka szelek. (Dozwolone są szelki piersiowe lub Bottgera, bez dodatkowych rzemieni). Po wywołaniu przewodnik z psem w postawie wyjściowej melduje się sędziemu, zgłasza czy pies zaznacza, czy podejmuje przedmiot. Przed startem, podczas nawęszania i w czasie całej pracy na śladzie nie wolno stosować jakiegokolwiek przymusu. Na polecenie sędziego pies jest doprowadzany wolno i spokojnie do podstawy śladu, aby mógł nawęszyc. Powinien zrobić to spokojnie i intensywnie, następnie podjąć ślad, nisko węsząc, podążać śladem w równym tempie, intensywnie. Przewodnik podąża za swoim psem w odległości 10 m na końcu linki. Gdy pies pracuje bez linki odstęp 10 m musi być utrzymany. Linka może zwisać, gdy przewodnik trzyma ją w ręku. Załamanie pies musi wypracować pewnie. Gdy pies znajdzie przedmiot, musi bez pomocy przekonywująco zaznaczyć go lub podjąć. Podnosząc go może stać, siedzieć lub przynieść go do przewodnika. Błędem jest pójście dalej z przedmiotem i położenie się. Wskazać przedmiot może pies leżąc, siedząc, lub stojąc. Jeżeli pies zaznaczył przedmiot lub go podjął, przewodnik kładzie linkę na ziemi i udaje się do psa. Przewodnik podnosząc przedmiot pokazuje, że pies go znalazł.

Ocena :

Tempo szukania nie jest kryterium oceny o ile pies węszy intensywnie, w sposób wyrównany i przekonywująco, demonstrując właściwe zachowanie na śladzie. Sprawdzenie przez psa, co jest obok śladu

bez jego opuszczenia również nie jest błędem. Błędami obniżającymi stosownie ocenę są : markowanie szukania, praca górnym wiatrem, wypróżnianie się, krążenie na załamaniach, stałe zachęcanie psa, oddziaływanie linką lub słownie na psa na śladzie lub przy przedmiocie, błędne zachowanie przy przedmiocie – niezgodne ze zgłoszonym i dozwolonym. Jeżeli przewodnik oddali się od linii śladu o odległość większą jak długość linki (niezależnie od kierunku), praca zostaje przerwana. Jeżeli pies oddala się od śladu i jest przez przewodnika wstrzymywany, sędzia daje przewodnikowi polecenie by podązał za psem. Gdy polecenie to nie zostaje spełnione, sędzia przerywa pracę. Jeżeli pies nie ukończy tropienia w ciągu 10 minut od startu, sędzia również przerywa pracę. Punkty i oceny uzyskane do przzerwania pracy (wyłamania) pozostają jako ocena końcowa. Ocena pracy na prostych dokonywana jest poprzez danie oceny i odpowiednich dla niej punktów. Jeżeli pies długo krąży w jednym miejscu, pozostając na nim bez szukania śladu, praca jego może również być przerwana, pomimo, że jest on jeszcze na ścieżce śladu.

IPO V część B

ćwiczenie 1 : Chodzenie przy nodze na smyczy - 20 pkt

ćwiczenie 2 : Chodzenie przy nodze bez smyczy - 30 pkt

ćwiczenie 3 : Warowanie z marszu i zawołanie "do mnie" - 15 pkt

ćwiczenie 4 : Aportowanie na płaskim terenie - 10 pkt

ćwiczenie 5 : Skok przez przeszkodę - 10 pkt

ćwiczenie 6 : Warowanie przy odwracaniu uwagi - 15 pkt

razem: 100 pkt

Zasada ogólna: Jeżeli nie zostało to wyraźnie powiedziane, obowiązują ustalenia zawarte w części ogólnej obowiązujących regulaminów IPO 1-3. Do przyjęcia postawy wyjściowej dozwolona jest komenda "do siadania".

1. Chodzenie przy nodze na smyczy

Komendy: jedna "do marszu przy nodze"

Wykonanie: Przewodnik udaje się z psem na smyczy do sędziego, przyjmuje postawę wyjściową i melduje się. Z postawy wyjściowej pies na komendę rusza idąc obok przewodnika po jego lewej stronie, uważnie, chętnie, tak by jego łopatka była stale na wysokości kolan przewodnika. Smycz nie może być napięta. W pierwszej fazie ćwiczenia, przewodnik z psem idą 30 kroków w linii prostej bez zatrzymywania się. Następnie wykonują zwrot w tył w marszu i wracając muszą zademonstrować co najmniej po jednym zwrocie w prawo i w lewo. Podczas marszu na pierwszym odcinku oddaje się dwa strzały (kaliber 6 mm) w odstępie 5 sek. z odległości co najmniej 15 kroków od psa. Pies musi wykazać się odpornością na strzał. Na koniec ćwiczenia przewodnik zatrzymuje się w postawie wyjściowej i odpina smycz.

Ocena : Wyprzedzanie przewodnika, odsuwanie się w bok, zostawianie z tyłu, dodatkowe komendy, pomoc fizyczna, brak koncentracji psa i/lub stłumienie obniżają odpowiednio ocenę.

2. Chodzenie przy nodze bez smyczy

Komendy: jedna "do marszu przy nodze"

Wykonanie:

Z postawy wyjściowej pies na komendę rusza idąc obok przewodnika po jego lewej stronie, uważnie, chętnie, tak by jego łopatka była stale na wysokości kolan przewodnika. W pierwszej fazie ćwiczenia przewodnik z psem idą 30 kroków w linii prostej bez zatrzymywania się. Następnie robią zwrot w tył w marszu i w drodze powrotnej muszą zademonstrować co najmniej po jednym zwrocie w prawo i w lewo. Na koniec ćwiczenia przewodnik zatrzymuje się w postawie wyjściowej i zapina psa na smycz.

Ocena:

Wyprzedzanie przewodnika, odsuwanie się w bok, zostawanie z tyłu, siadanie wolne lub z ociąganiem, dodatkowe komendy, pomoc fizyczna, brak koncentracji psa i/lub stłumienie psa obniżają odpowiednio ocenę.

3. Warowanie z marszu z zawołaniem "do mnie"

Komendy: Po jednej: do "marszu", "warowania", "przyjścia do mnie" i "przyjęcia postawy wyjściowej"

Wykonanie :

Przewodnik rusza z postawy wyjściowej z psem bez smyczy idąc w linii prostej. Po 10 krokach pies musi na jedną komendę natychmiast zawarować, a przewodnik oddala się bez zatrzymania i oglądania. Po przejściu ok. 20 kroków przewodnik zatrzymuje się i obraca do swojego spokojnie leżącego psa. Na polecenie sędziego daje komendę do przyjścia "do mnie", która może być połączona z imieniem psa. Pies musi przybiec chętnie, szybko, w linii prostej i usiąść prosto przed przewodnikiem. Na komendę musi znaleźć się w postawie wyjściowej z łopatką na wysokości kolan przewodnika. Pies zostaje zapięty na smycz.

Ocena : Obniżają ją błędy w wykonaniu, wolne położenie się, niespokojne leżenie, wolne podbiegnięcie, postawa przewodnika w rozkroku, błędy przy siadzie przed przewodnikiem i przy przyjmowaniu postawy wyjściowej. Jeżeli pies po komendzie "waruj" usiądzie, lub będzie stał odejmuje się 7 punktów.

4. Aportowanie

Komendy: po jednej do: "przyniesienia", "oddania", "przyjścia do nogi"

Wykonanie :

W postawie wyjściowej przewodnik odpina smycz. Następnie rzuca należący do niego przedmiot na odległość ok. 5 kroków. Komendę do przyniesienia wolno mu dać dopiero, gdy przedmiot znieruchomieje na ziemi. Pies siedzący spokojnie bez smyczy przy przewodniku musi na komendę pobiec szybko i bezpośrednio do przedmiotu, natychmiast go podnieść i przynieść przewodnikowi szybko, najkrótszą drogą, usiąść przed nim i spokojnie trzymać przedmiot w pysku dopóki przewodnik nie odbierze go po komendzie wydawanej z ok. 3 sekundową zwłoką. Po następnej komendzie pies musi się znaleźć w postawie wyjściowej siadając szybko z łopatką na wysokości kolan przewodnika po jego lewej stronie. Przewodnikowi nie wolno w czasie całego ćwiczenia opuścić miejsca, w którym stał. Na zakończenie pies jest zapinany na smycz.

Ocena :

Obniżają ją błędy w postawie wyjściowej, wolny bieg po przedmiot, błędy przy podejmowaniu, wolny powrót, upuszczenie, zabawa przedmiotem lub gryzienie go, postawa przewodnika w rozkroku, błędy przy siadaniu przed przewodnikiem i dojściu do nogi. Szczególnie obniża ją pomoc przewodnika (bez zmiany jego miejsca stania). Jeżeli zaś przewodnik opuści miejsce, w którym stał, ćwiczenie ocenia się jako

niedostateczne. Jeżeli pies nie przyniesie przedmiotu ocena to 0 punktów.

5. Skok przez płotek (80 cm)

Komendy: po jednej do "przeskoku", "przyjścia do mnie", "skoku powrotnego", "przyjścia do nogi"

Wykonanie:

Przewodnik przyjmuje postawę wyjściową co najmniej 5 kroków przed płotkiem i odpina psa ze smyczy. Pies siedzi spokojnie obok przewodnika i na komendę skacze przez płotek, a na następne komendy do przyjścia do mnie i do skoku powrotnego przeskakuje płotek powtórnie i siada blisko i prosto przed przewodnikiem. Na następną komendę musi szybko znaleźć się u lewego boku przewodnika siadając z łopatką na wysokości jego kolan. W czasie całego ćwiczenia przewodnikowi nie wolno opuścić miejsca, w którym stał. Na koniec ćwiczenia pies jest zapinany na smycz.

Ocena :

Błędami są : wadliwa postawa wyjściowa, skok z ociąganiem, błędy w siadzie przed przewodnikiem i przy nodze, a szczególnie pomoc przewodnika (bez opuszczenia miejsca stania). Muśnięcie przeszkody powoduje odjęcie każdorazowo do 1 pkt, a oparcie się na przeszkodzie powoduje odjęcie każdorazowo do 2 pkt. Jeżeli zaś przewodnik zmieni miejsce stania przed końcem ćwiczenia, ocena za nie jest niedostateczna.

6. Warowanie przy odwracaniu uwagi

Komendy: po jednej "do warowania" i "siadania"

Wykonanie: Na początku ćwiczenia w części B wykonywanej przez innego psa, przewodnik udaje się ze swoim psem do wskazanego przez sędziego miejsca, przyjmuje postawę wyjściową i odpina smycz. Następnie daje komendę do warowania i odchodzi bez oglądania się na odległość co najmniej 20 kroków w obrębie terenu egzaminu, nie zostawiając przy psie smyczy, ani jakiegokolwiek innego przedmiotu i staje spokojnie tyłem do psa w jego polu widzenia. Pies musi spokojnie leżeć do czasu, aż drugi pies nie wykona ćwiczeń 1-3, niedozwolony jest jakikolwiek wpływ przewodnika na jego zachowanie. Na polecenie sędziego przewodnik wraca do swojego psa i staje z jego prawej strony. Na następne polecenie sędziego pies dostaje komendę "siad" i powinien wykonać ją szybko i dokładnie. Po czym pies jest zapinany na smycz.

Ocena:

Błędami są: niespokojne zachowanie przewodnika, ukrywana pomoc, niespokojne leżenie psa, zbyt wczesne podniesienie się do pozycji siedzącej lub wstanie przy dochodzeniu przewodnika. Jeżeli pies wstanie lub usiądzie, lecz nie opuści miejsca, w którym został, przyznaje się ocenę częściową. Jeżeli zostający pies oddali się od tego miejsca więcej jak 3 metry zanim drugi pies zakończy ćwiczenie nr 3, otrzymuje za swoje ćwiczenie 0 pkt.

IPO V - część C

ćwiczenie 1 : osaczenie i oszczekanie - 15 punktów

ćwiczenie 2 : zatrzymanie pozoranta w czasie ucieczki - 30 punktów

ćwiczenie 3 : atak na przewodnika i psa - 50 punktów

ćwiczenie 4 : eskortowanie pozoranta do sędziego - 5 punktów

razem : 100 punktów

Zasada ogólna :

Jeżeli nie jest to wyraźnie powiedziane inaczej, stosuje się zasady zawarte w części ogólnej obowiązującego regulaminu IPO 1-3. Komendę "do puszczenia" wolno dać we wszystkich ćwiczeniach obrończych tylko raz. Zasady oceny puszczenia przedstawiają się następująco : obniżenie oceny - puszczenie z ociąganiem 0,5 – 3,0 pkt., puszczenie szybkie po pierwszej dodatkowej komendzie 3,0 pkt., pierwsza dodatkowa komenda + puszczenie z ociąganiem 3,5 – 6,0 pkt., puszczenie szybkie po drugiej dodatkowej komendzie 6,0 pkt., druga dodatkowa komenda + puszczenie z ociąganiem 6,5 – 9,0 pkt., pies nie puszcza po drugiej dodatkowej komendzie : dyskwalifikacja

1. Osaczenie i oszczekanie

Komendy: jedna "do rewirowania"

Wykonanie :

Pozorant znajduje się w odległości ok. 20 kroków od psa i przewodnika, w kryjówce, tak, że jest dla psa niewidoczny. Na polecenie sędziego przewodnik odpina smycz i wysyła psa z komendą do rewirowania w kierunku kryjówki. Można użyć gestu. Pies musi osaczyć pozoranta aktywnie i uważnie, oszczekując go intensywnie i nieprzerwanie. Psu nie wolno wskakiwać na pozoranta ani go chwytać. Po oszczekiwaniu przez ok. 20 sek., na znak sędziego, przewodnik podchodzi do psa i chwyta go za obroź.

Ocena:

Obniżają ją przerwane, nie intensywne oszczekiwanie i nie napierające osaczenie. Przy zaczepianiu pozoranta np uderzaniu, wskakiwaniu, należy odjąć do 3 pkt, a przy silnym chwyceniu do 12 pkt. Jeżeli pies opuści pozoranta wychodząc naprzeciw podchodzącemu przewodnikowi, ocena za to ćwiczenie jest niedostateczna. Gdy pies nie zainteresuje się pozorantem, następuje przerwanie pracy w części C.

2. Zatrzymanie pozoranta w czasie ucieczki :

Komendy : jedna "do puszczenia"

Wykonanie :

Podczas gdy przewodnik trzyma psa za obroź, pozorant wychodzi z kryjówki i rozpoczyna ucieczkę. Na znak sędziego przewodnik uwalnia psa. Pies musi samodzielnie i skutecznie przerwać próbę ucieczki poprzez energiczny i silny chwyt. Może on chwycić pozoranta wyłącznie za rękaw. Na znak sędziego pozorant staje nieruchomo. Gdy tak się stanie, pies musi natychmiast puścić. Przewodnikowi wolno dać samodzielnie jedną komendę "do puszczenia" we właściwym momencie. Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje polecenia od sędziego do dania dwóch następnych komend. Jeżeli pies nie puści po trzeciej komendzie (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych) następuje dyskwalifikacja. W czasie puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez wpływania na zachowanie psa. Po puszczeniu pies musi zostać przy pozorancie i pilnować go uważnie. Po okresie pilnowania przez ok. 20 sekund, na polecenie sędziego, przewodnik idzie do psa i chwyta go za obroź.

Ocena:

Obniża ją niewłaściwe wykonanie ważnych dla oceny elementów takich jak : Szybkie i energiczne zareagowanie na ucieczkę z dogonieniem i rzeczywistym zapobieżeniem ucieczce silnym

chwyt. Chwył pełny i spokojny aż do puszczenia. Uważne pilnowanie pozoranta. Jeżeli pies nie pobiegnie lub nie zatrzyma ucieczki chwytem na dystansie ok. 20 kroków, następuje przerwanie pracy w części C.

3. Atak na przewodnika i psa : - 50 pkt

Komendy : po jednej "do obrony", "puszczenia", "do nogi", "marszu przy nodze"

Wykonanie :

Pies jest trzymany za obrożę, ale nie wolno go pobudzać. Na polecenie sędziego pozorant odchodzi normalnym krokiem od przewodnika z psem. Po zrobieniu ok. 20 kroków odwraca się i atakuje przewodnika i psa frontalnie wydając przepędzające okrzyki i wykonując groźące ruchy. Przewodnik uwalnia psa z komendą do obrony. Pies musi niezwłocznie odeprzeć atak poprzez energiczne i silne chwycenie pozoranta. Wolno mu chwycić jedynie rękaw ochronny. Przewodnikowi nie wolno opuścić miejsca, w którym stał. Na znak sędziego pozorant staje nieruchomo. Po zatrzymaniu się pozoranta pies musi natychmiast puścić. Przewodnik może samodzielnie dać we właściwym czasie jedną komendę do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik dostaje od sędziego polecenia do dania dwóch dodatkowych komend do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po tych komendach (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych) następuje dyskwalifikacja. W czasie dawania komend do puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez wpływania na zachowanie psa. Po puszczeniu pies musi zostać przy pozorancie i uważnie go pilnować. Na polecenie sędziego przewodnik udaje się najkrótszą drogą, normalnym krokiem do swojego psa i przywołuje go komendą do postawy wyjściowej. Po czym przewodnik zapina psa na smycz.

Ocena:

Obniża ją niewłaściwe wykonanie ważnych dla niej elementów takich jak : Energiczna obrona z silnym chwytem, chwył pełny i spokojny aż do puszczenia. Uważne pilnowanie blisko pozoranta. Jeżeli pies opuści pozoranta w czasie pilnowania, lub przewodnik da psu komendę, by został przy pozorancie, ćwiczenie oceniane jest jako niedostateczne.

5. Eskortowanie pozoranta do sędziego - 5 pkt

Komendy : jedna "do marszu przy nodze"

Wykonanie :

Następuje teraz odprowadzenie pozoranta do sędziego na dystansie ok. 10 kroków. Dozwolona jest jedna komenda do marszu przy nodze. Pies musi iść z prawej strony pozoranta, aby znajdował się między nim a przewodnikiem. Musi on w czasie konwojowania uważnie obserwować pozoranta. Nie może jednak na niego napierać, wskakiwać lub go chwytać. Grupa ta zatrzymuje się przed sędzią i zgłasza zakończenie ćwiczeń w części C.

Ocena:

Obniżają ją brak uważnego obserwowania pozoranta i niewłaściwy marsz przy nodze, nie na luźnej smyczy.

IPO 1

Psy i sukienki od 18 miesiąca życia

IPO 1 - część A

Ślad własny, co najmniej 300 kroków, 3 odcinki proste, 2 załamania pod kątem około 90°, 2 przedmioty należące do przewodnika, ślad leżący, co najmniej 20 minut, czas pracy 15 minut.

wypracowanie ścieżki śladu - 80 pkt.

przedmioty - (10 + 10) 20 pkt.

Razem 100 pkt.

Ustalenia ogólne:

Sędzia lub osoba odpowiedzialna za układanie śladów ustalają przebieg śladu stosownie do warunków terenowych. Ślady muszą być układane równo rodnie. Nie może się zdarzyć, aby na każdym śladzie poszczególne załamania i przedmioty były na tych samych odległościach, w tych samych odstępach. Podstawa śladu musi być zaznaczona tabliczką, która koniecznie musi być wbita w ziemię z lewej strony, obok podstawy śladu.

Kolejność startu wynika z losowania przeprowadzonego przez sędziego. Przewodnik (tutaj układający ślad) musi przed ułożeniem śladu pokazać przedmioty sędziemu lub osobie odpowiedzialnej. Wolno używać tylko przedmiotów nasączonych (30 minut) własnym zapachem. Przewodnik stoi krótko na podstawie śladu i idzie dalej normalnym krokiem we wskazanym kierunku. Załamania tworzy się idąc normalnym krokiem, pierwszy przedmiot kładzie się, po co najmniej 100 krokach na 1 lub 2 prostej, drugi przedmiot na końcu śladu. Przedmioty muszą być położone w trakcie marszu. Po położeniu ostatniego przedmiotu układający idzie jeszcze kilka kroków w tym samym kierunku. Na śladzie muszą być ułożone różnorodne przedmioty (np. ze skóry, tekstylne, z drewna). Przedmiot musi mieć długość około 10 cm, szerokość 2-3 cm, grubość około 0,5 - 1 cm i nie może się istotnie różnić kolorem od podłoża. Pies nie może widzieć układania śladu. Podczas pracy psa, sędzia i towarzyszące mu osoby nie mogą się znaleźć w obrębie, na którym pies ma prawo szukać.

Komenda do: „szukania”

Wydanie komendy do szukania dozwolone jest na początku śladu i na rozpoczęcie dalszego szukania po znalezieniu pierwszego przedmiotu.

Wykonanie:

Przewodnik przygotowuje swojego psa do pracy na śladzie. Linka o długości 10 m może być prowadzona nad grzbietem, z boku lub między przednimi i/lub tylnymi kończynami. Może być zapięta bezpośrednio do obroży, łańcuszka bez zaciskania lub zapięcia na szelkach (dopuszczalne są szelki piersiowe lub Böttgera, bez dodatkowych rzemieni). Po wywołaniu przewodnik melduje się (w pozycji wyjściowej) i zgłasza, czy jego pies przedmioty podnosi czy zaznacza. Przed nawęszaniem podstawy śladu, w jego trakcie i w czasie całej pracy na śladzie należy zrezygnować z jakiegokolwiek dopingu. Na polecenie sędziego doprowadza się psa spokojnie i wolno do podstawy śladu i rozpoczyna nawęszanie przez psa. Pies musi nawęszyc spokojnie, intensywnie, z „niskim nosem”. Następnie pies musi podążać śladem z „niskim nosem”, w równym tempie. Przewodnik idzie za psem w odległości 10 m na końcu linki. Pies może węszyć bez linki i wtedy należy również utrzymać odległość 10 m. Linka może, jeżeli przewodnik nie wypuścił jej z ręki zwiśać. Pies musi wypracować załamania pewnie. Po załamaniu pies powinien szukać dalej w tym samym tempie. Jeżeli pies znalazł przedmiot, musi go bez wpływu przewodnika podnieść lub przekonywująco wskazać. Po podniesieniu pies może stać, usiąść lub przyjść do przewodnika. Błędem jest pójście dalej z przedmiotem lub

położenie się. Wskazać przedmioty może pies stojąc, siedząc lub leżąc (również przemiennie). Jeżeli pies wskazał lub podniósł przedmiot, przewodnik kładzie linkę i udaje się do swojego psa. Poprzez podniesienie przedmiotu ręką do góry pokazuje, że pies go znalazł. Następnie podnosi linkę i rozpoczyna z psem dalszą pracę na śladzie. Po zakończeniu pracy na śladzie należy pokazać sędziemu znalezione przedmioty.

Ocena:

Jeżeli pies wypracuje ślad intensywnie, równomiernie, przekonywująco, pokazując przy tym pozytywne zachowanie, tempo pracy nie jest kryterium oceny. Sprawdzanie podłoża obok ścieżki śladu bez jej opuszczania nie jest błędem. Markowanie pracy, „wysoki nos”, wypróżnianie się, krążenie na załamaniach, przedłużające się mitrężenie, pomoc poprzez linkę lub słownie na ścieżce śladu lub przy przedmiotach, błędne zaznaczenie przedmiotu, nie zaznaczenie przedmiotu, obniżają ocenę. Jeżeli przewodnik podążając za psem opuści ścieżkę śladu na odległość większą niż długość linki (niezależnie od kierunku), praca na śladzie zostaje przerwana. Jeżeli pies opuszcza ślad i jest zatrzymywany przez przewodnika, sędzia poleca iść za psem. Jeżeli przewodnik nie stosuje się do tego polecenia, sędzia przerywa pracę. Sędzia przerywa też pracę, jeżeli po 15 minutach od startu pies nie osiągnął końca. Ocenie podlega praca do jej przerwania.

Błędem jest, jeżeli pies wskaże przedmiot w dwojaki sposób, tj. poprzez „podnoszenie” i „wskazanie”. W ocenie uwzględnia się tylko przedmioty zaznaczone zgodnie ze zgłoszeniem. Błędy w zaznaczeniu przedmiotu wpływają na ocenę pracy na danej prostej. Za nie znalezione przedmioty nie przyznaje się żadnych punktów. Rozdział punktów do oceny pracy na danej prostej musi odpowiadać jej długości i stopniowi trudności. Sędziowanie pracy na poszczególnych prostych następuje według ocen i punktów. Jeżeli pies przestaje szukać (dłuższe mitrężenie w tym samym miejscu bez szukania), praca może być przerwana nawet, jeżeli pies znajduje się na ścieżce śladu.

IPO 1 - część B

ćwiczenie 1 : Chodzenie przy nodze bez smyczy - 20 pkt

ćwiczenie 2 : Siad w marszu - 10 pkt

ćwiczenie 3 : Warowanie z marszu i zawołanie “do mnie” - 10 pkt

ćwiczenie 4 : Aportowanie na płaskim terenie - 10 pkt

ćwiczenie 5 : Aportowanie przez płotek (100 cm) - 15 pkt

ćwiczenie 6 : Aportowanie przez przeszkodę ukośną (180 cm) - 15 pkt

ćwiczenie 7: Wysyłanie naprzód z warowaniem - 10 pkt

ćwiczenie 8: Warowanie przy odwracaniu uwagi - 10 pkt

razem: 100 pkt

Postanowienia ogólne:

Sędzia daje polecenie rozpoczęcia ćwiczenia. Dalsze ćwiczenie, jak zmiany kierunku, zatrzymanie, zmiany tempa dokonywane są przez przewodnika bez polecenia. Komendy wskazane są w regulaminie. Komendami są normalnie wypowiedziane

pojedyncze słowa. Mogą one być wydawane w każdym języku, jednakże muszą być takie same dla tej samej czynności. Jeżeli pies nie wykonuje ćwiczeń po trzykrotnej komendzie, ćwiczenie zostaje przerwane bez przyznania oceny. Podczas przywoływania psa, oprócz komendy może być użyte imię psa. Jednakże użycie imienia psa przy jakiegokolwiek innej komendzie należy traktować jako komendę podwójną.

W postawie wyjściowej pies siedzi blisko przewodnika po jego lewej stronie, tak, że jego łopatka jest na wysokości kolan przewodnika i skierowany jest w tą samą stronę, co przewodnik. Każde ćwiczenie zaczyna się i kończy postawą wyjściową. Przyjęcie postawy wyjściowej na początku ćwiczenia dopuszczalne jest tylko jeden raz. Dopuszczalne jest również krótkie pochwalenie psa po zakończeniu ćwiczenia i tylko w postawie wyjściowej. Po takim pochwaleniu przewodnik musi przyjąć nową postawę wyjściową. W każdym razie między pochwałą a rozpoczęciem nowego ćwiczenia musi być zachowany wyraźny odstęp czasu (około 3 sekund). Po przyjęciu postawy wyjściowej przeprowadza się ćwiczenie. Przewodnik musi przejść, co najmniej 10, maksymalnie 15 kroków, zanim poda komendę do wykonania ćwiczenia przez psa. Pomiędzy częściami ćwiczenia takimi jak siad przedprzewodnikiem i zakończeniem ćwiczenia, podejście do siedzącego, stojącego lub leżącego psa, należy przed wydaniem następnej komendy zachować przerwę około 3 sekund. Przewodnik może podejść do psa od przodu lub obchodząc go na około od tyłu. Pies powinien iść przy nodze bez smyczy również między ćwiczeniami. Także idąc po koziołek do aportowania należy zabrać ze sobą psa. Zachęcanie psa w tym przypadku i zabawa nie są dozwolone. Przewodnik musi wykonywać w tył zwrot przez lewe ramię. Przy zwrocie w tył pies może obejść przewodnika (wokół) lub cofnąć się znalazłszy się przed nim. Wykonanie tego ćwiczenia musi być takie same w czasie całego egzaminu.

Gdy pies usiadł przed przewodnikiem, podejście do nogi może być wykonane jak wyżej poprzez obejście przewodnika lub obrócenie przed nim i jednoczesne cofnięcie do znalezienia się w postawie wyjściowej. Płotek do przeskakiwania jest na całej wysokości (1m) sztywny i ma szerokość 150 cm. Przeszkoda ukośna składa się z dwóch połączonych ze sobą na górze części (płyt) o szerokości 150 cm i długości 191 cm. Ustawia się ją tak, że po rozsunięciu szczyt osiąga wysokość 180 cm. Cała jej powierzchnia musi być wykonana z materiału nie śliskiego. Na obu jej ścianach w górnej połowie należy umieścić listwy pomagające we wspinaniu o przekroju 24/48 mm. Na egzaminie wszystkie psy muszą przeskakiwać przez te same przeszkody. Przedmiotem do przynoszenia jest tylko koziołek drewniany (waga 650g). Organizator przygotowuje jeden koziołek, który musi być wykorzystany przez wszystkich uczestników. Nie wolno przed rzuceniem dać koziołek psu do pyska. Jeżeli przewodnik zapomniał wykonać ćwiczenia, zostaje on wezwany przez sędziego, bez obniżania oceny, do wykonania brakującego ćwiczenia.

1. Chodzenie przy nodze bez smyczy

Komenda do „chodzenie przy nodze”.

Wydanie komendy dozwolone jest na starcie i przy zmianie tempa.

Wykonanie:

Przewodnik udaje się do sędziego z psem idącym przy nodze bez smyczy, po zatrzymaniu poleca psu usiąść i przedstawia się. Następnie udaje się na miejsce początku ćwiczeń. Z postawy wyjściowej rusza z psem dając mu hasło do marszu przy nodze bez smyczy, a pies ma chętnie, uważnie i równo iść po jego lewej stronie tak, by jego łopatka znajdowała się stale na wysokości kolan przewodnika, a przy zatrzymaniu samodzielnie usiąść przy nodze nie obracając się.

Po rozpoczęciu marszu przewodnik idzie w linii prostej około 50 kroków bez zatrzymywania się, po zwrocie w tył idzie jeszcze następne 10 do 15 kroków, a później musi zademonstrować bieg i marsz bardzo wolny (każdy po minimum 10 kroków). Przejście z biegu w krok powolny musi nastąpić bez fazy przejściowej. Poszczególne z rodzajów marszu muszą istotnie różnić się między sobą. Następnie należy wykonać, idąc

normalnym tempem, zwrot w prawo, w lewo i w tył. Zatrzymanie należy zademonstrować, co najmniej raz idąc normalnym tempem.

Podczas, gdy przewodnik idzie z psem na pierwszym odcinku należy oddać 2 strzały (kaliber 6 mm) w odstępie czasu 5 sekund z odległości co najmniej 15 kroków. Pies musi wykazać się niewrażliwością na strzał.

Na zakończenie ćwiczenia, na polecenie sędziego przewodnik ze swoim psem wchodzi w grupę złożoną, z co najmniej 4 osób. Musi on jedną z osób obejść z prawej i jedną z lewej strony i co najmniej raz zatrzymać się w grupie. Sędzia może zażądać powtórzenia przejścia. Na koniec przewodnik opuszcza grupę i w miejscu początku ćwiczenia przyjmuje pozycję wyjściową.

Ocena:

Wyprzedzanie, odsuwanie się na bok, zostawianie z tyłu, siadanie wolne lub z ociąganiem, dodatkowe komendy, pomoc fizyczna, brak uwagi psa we wszystkich rodzajach ruchu (tempach) i zwrotach, presja wywierana na psa, obniża ocenę.

2. Siad w marszu

Komendy do: „marszu przy nodze”, „siadu”

Wykonanie:

Po przyjęciu postawy wyjściowej przewodnik zaczyna marsz w linii prostej z psem bez smyczy przy nodze. Po przejściu 10-15 kroków na komendę przewodnika pies musi natychmiast usiąść zwrócony w kierunku marszu, a przewodnik nie może się przy tym zatrzymać, zmienić rodzaju kroku lub się obejrzeć. Po dalszych 30 krokach przewodnik zatrzymuje się i natychmiast obraca do spokojnie siedzącego psa. Na polecenie sędziego idzie z powrotem do psa i staje po jego prawej stronie.

Ocena:

Błędy w przebiegu ćwiczenia, wolne siadanie, siedzenie niespokojne, bez koncentracji, obniżają ocenę. Jeżeli pies zamiast usiąść położy się lub zatrzyma stojąc odlicza się 5 punktów.

3. Waruj w marszu i przywołanie do mnie

Komendy: do „marszu przy nodze”, „warowania”, „przywołania do mnie”, „przyjęcia postawy wyjściowej”

Wykonanie:

Po przyjęciu postawy wyjściowej przewodnik rozpoczyna marsz w linii prostej z psem przy nodze bez smyczy. Po 10-15 krokach pies musi na komendę przywarować będąc skierowanym w kierunku marszu, a przewodnik nie może się przy tym zatrzymać, zmienić rodzaj kroku, lub się obejrzeć. Po dalszych 30 krokach przewodnik zatrzymuje się i natychmiast obraca do swojego spokojnie leżącego psa. Na polecenie sędziego przewodnik daje komendę „do mnie”, która może być połączona z imieniem psa. Pies musi chętnie, szybko przybiec w linii prostej do przewodnika i usiąść przed nim blisko i na wprost. Na następną komendę musi szybko i bezpośrednio znaleźć się przy lewej nodze przewodnika z łopatką na wysokości jego kolan.

4. Aportowanie na płaskiej powierzchni

Komendy do: „przyniesienia”, „oddania”, „przyjścia do nogi”

Wykonanie:

Stojąc w postawie wyjściowej przewodnik rzuca koziółek drewniany (o masie ok. 650 g) na odległość około 10 kroków. Komendę do przyniesienia wolno wydać dopiero, gdy koziółek leży już nieruchomo na ziemi. Pies siedzący spokojnie bez smyczy przy nodze musi na komendę szybko i bezpośrednio podbiec do koziółka, natychmiast go podnieść i szybko, jak najkrótszą drogą przynieść do przewodnika. Pies musi usiąść blisko i na wprost przewodnika i tak długo trzymać koziółek w pysku, aż przewodnik po odczekaniu około 3 sek. da komendę do oddania i go odbierze. Po oddaniu przez psa, koziółek musi być trzymany spokojnie w wyprostowanej w dół prawej ręce. Na następną komendę pies musi się znaleźć przy lewej nodze przewodnika, tak by jego łopatka była na wysokości kolan. W czasie całego ćwiczenia nie wolno przewodnikowi opuścić miejsca, z którego ćwiczenie rozpoczął.

Ocena:

Błędy w postawie wyjściowej, powolny bieg, błędy w podjęciu, wolny powrót, upuszczenie koziółka, bawienie się, gryzienie koziółka, stanie przez przewodnika w rozkroku, błędy w siadaniu przed przewodnikiem i zakończeniu ćwiczeń obniżają ocenę. Zbyt bliskie rzucanie i pomoc przewodnika bez opuszczenia miejsca stania również obniżają ocenę. Jeżeli przewodnik opuści miejsce, z którego zaczął ćwiczenie przed jego zakończeniem, ocenione ono będzie jako niedostateczne. Jeżeli pies nie przyniesie, należy przyznać 0 punktów.

5. Aportowanie przez płotek (100 cm)

Komendy: do „przeskoku”, „przyniesienia”, „oddania”, „przyjścia do nogi”

Wykonanie:

Przewodnik przyjmuje z psem postawę wyjściową, co najmniej 5 kroków przed płotkiem. Stojąc na wprost przed płotkiem (100 cm) rzuca koziółek (650 g) za niego. Komenda do skoku może być wydana dopiero, gdy koziółek nieruchomo leży na ziemi. Pies siedząc bez smyczy spokojnie przy przewodniku musi na komendę swobodnie przeskoczyć przez płotek. Komenda do przyniesienia musi być wydana w czasie skoku. Po skoku musi on szybko najkrótszą drogą podbiec do koziółka, natychmiast go podnieść, bezzwłocznie przeskoczyć płotek z powrotem i przynieść go do przewodnika szybko najkrótszą drogą. Pies ma usiąść blisko na wprost przewodnika i tak długo trzymać koziółek w pysku, aż przewodnik po odczekaniu około 3 sek. po komendzie do oddania go odbierze. Po odebraniu koziółek musi być spokojnie trzymany w wyprostowanej w dół prawej ręce. Na następną komendę pies musi znaleźć się szybko i bezpośrednio przy lewej nodze przewodnika, tak by jego łopatka była na wysokości kolan przewodnika. Przewodnikowi nie wolno w czasie całego ćwiczenia opuścić miejsca, w którym ćwiczenie rozpoczął.

Ocena:

Błędy w postawie wyjściowej, powolny skok i bieg tam i z powrotem, błędy przy podjęciu, upuszczeniu koziółka, bawienie się, gryzienie koziółka, postawa przewodnika w rozkroku, błędy w siadaniu przed przewodnikiem i zakończeniu ćwiczenia obniżają ocenę. Za muśnięcie przeszkody przy skoku obniża się ocenę do 1 pkt za każdym razem, za oparcie o przeszkodę przy przeskoku każdorazowo do 2 pkt.

Podział punktów za przynoszenie przez płotek: skok tam- 5 pkt, przyniesienie - 5 pkt, skok z powrotem - 5 pkt

Ocena częściowa jest możliwa tylko wtedy, gdy wykonane są, co najmniej 2 z 3 części ćwiczenia (skok tam, przyniesienie, skok z powrotem):

skoki i przyniesienie bezbłędne - 15 pkt

skoki tam i z powrotem bezbłędne, aport nie przyniesiony - 10 pkt

skok tam lub z powrotem nie wykonany, aport przyniesiony bezbłędnie - 10 pkt

Jeżeli koziołek upadnie wyraźnie z boku lub jest dla psa źle widoczny, przewodnik może po pytaniu sędziego lub na polecenie sędziego, bez straty punktów powtórzyć rzut. Pies nie może przy tym przestać siedzieć. Ocenę odpowiednio obniża pomoc przewodnika, o ile nie zmieni on miejsca, w którym rozpoczął ćwiczenie. Jeżeli opuści on to miejsce przed zakończeniem, ćwiczenie ocenia się jako niedostateczne.

6. Aportowanie przez przeszkodę ukośną (180 cm)

Komendy: do „przeskoku”, „przyniesienia”, „oddania”, „przyjścia do nogi”.

Wykonanie:

Przewodnik ze swoim psem przyjmuje postawę wyjściową, co najmniej 5 kroków przed przeszkodą. Stojąc na wprost przed nią rzuca koziołek (650 g) za przeszkodę. Komenda do skoku może być wydana dopiero, gdy koziołek nieruchomo leży na ziemi. Pies siedzący spokojnie bez smyczy przy przewodniku po komendzie do skoku musi wspinając się pokonać przeszkodę, szybko, najkrótszą drogą podbiec do koziołka, natychmiast go podjąć. Komenda do przyniesienia musi być wydana w czasie pokonywania przeszkody. Po podjęciu aportu pies musi natychmiast pokonać przeszkodę z powrotem i przynieść aport szybko najkrótszą drogą do przewodnika, usiąść blisko, na wprost niego i tak długo trzymać koziołek w pysku, aż przewodnik po odczekaniu około 3 sek. po komendzie do oddania odbierze aport. Po odebraniu koziołek musi być trzymany spokojnie w wyprostowanej w dół prawej ręce. Na następną komendę pies ma się szybko i bezpośrednio znaleźć przy lewej nodze przewodnika, tak by jego łopatką znajdowała się na wysokości kolan przewodnika. Przewodnikowi nie wolno w czasie całego ćwiczenia opuścić miejsca, z którego ćwiczenie rozpoczął.

Ocena:

Błędy w postawie wyjściowej, powolne pokonywanie przeszkody, wolny bieg tam i z powrotem, błędy w podjęciu aportu, upuszczenie koziołka, gryzienie go, bawienie się postawą przewodnika w rozkroku, błędy w siadaniu przed przewodnikiem i w zakończeniu ćwiczenia odpowiednio obniżają ocenę.

Podział punktów za przynoszenie aportu przez przeszkodę ukośną.

skok tam - 5 pkt, przyniesienie - 5 pkt, skok z powrotem - 5 pkt

Ocena częściowa możliwa jest tylko wówczas gdy wykonane są 2 z 3 części ćwiczenia (skok tam, przyniesienie, skok z powrotem):

pokonanie przeszkody w obie strony, przyniesienie bezbłędne - 15 pkt

pokonanie przeszkody tylko w jedną stronę, przyniesienie bezbłędne - 10 pkt

pokonanie przeszkody w obie strony, aport nie przyniesiony - 10 pkt

Jeżeli koziołek upadnie wyraźnie z boku lub jest dla psa źle widoczny, przewodnik może po pytaniu sędziego lub na polecenie sędziego powtórzyć rzut bez straty punktów. Pies nie może przy tym przestać siedzieć.

Ocenę odpowiednio obniża pomoc przewodnika, o ile nie opuścił on miejsca, z którego rozpoczął ćwiczenie. Jeżeli opuścił on to miejsce przed zakończeniem, ćwiczenie ocenia się jako niedostateczne.

7. Wysyłanie naprzód z warowaniem

Komendy: do „wybiegnięcia naprzód”, „warowania”, „siadu”

Wykonanie:

Z postawy wyjściowej idzie przewodnik z psem bez smyczy w linii prostej we wskazanym kierunku. Po 10 - 15 krokach przewodnik daje psu komendę do wybiegnięcia naprzód z jednoczesnym, jednorazowym uniesieniem ręki wskazując kierunek i zatrzymuje się. Po tym pies musi oddalić się w linii prostej we wskazanym kierunku bez ociągania w szybkim tempie na odległość co najmniej 30 kroków. Na polecenie sędziego przewodnik daje komendę do warowania, na którą pies musi się natychmiast położyć. Przewodnikowi wolno trzymać uniesioną rękę tak długo, aż pies się nie położy. Na polecenie sędziego przewodnik udaje się do psa i staje po jego prawej stronie. Na kolejne polecenie sędziego po około 3 sek pies dostaje komendę by usiadł.

Ocena:

Błędy w wykonaniu, bieg przewodnika z i za psem, wolne wybieganie wyraźne odchylenie kierunku na bok, za mała odległość, położenie się z ociąganiem lub zbyt wczesne, niespokojne leżenie, przedwczesne wstanie w końcówce ćwiczenia - obniżają ocenę.

8. Warowanie przy odwracaniu uwagi

Komendy: do „warowania”, „siadu”

Wykonanie:

Gdy drugi pies ma zacząć ćwiczenia w części B, przewodnik odprowadza psa we wskazane miejsce i po przyjęciu postawy wyjściowej daje komendę do warowania. Po czym nie zostawiając przy psie smyczy lub jakiegokolwiek innego przedmiotu i bez oglądania się oddala się w obrębie terenu egzaminu na odległość co najmniej 30 kroków i stoi spokojnie w polu widzenia psa zwrócony do niego plecami. Pies musi leżeć spokojnie bez wpływu przewodnika podczas gdy drugi pies wykonuje ćwiczenia od 1 do 6. Przewodnik wraca na polecenie sędziego, staje po jego prawej stronie i na powtórne polecenie sędziego po około 3 sek wydaje komendę, by pies usiadł.

Ocena:

Ocenę obniżają: zachowanie przewodnika stanowiące ukrytą pomoc, niespokojne leżenie psa względnie za wczesne podniesienie się psa na zakończenie ćwiczenia. Ocenę częściową daje się, gdy pies wstanie lub usiądzie, ale pozostaje w miejscu zostawiania. Jeżeli pies oddali się na więcej niż 3 metry przed zakończeniem ćwiczenia nr 3 wykonywanego przez drugiego psa, należy ćwiczenie ocenić na 0 punktów. Jeżeli pies opuści miejsce zostawiania po zakończeniu ćwiczenia nr 3 daje się ocenę częściową. Jeżeli pies na zakończenie ćwiczenia ruszy w kierunku wracającego przewodnika odlicza się do 3 punktów.

IPO 1 - część C

ćwiczenie 1 : Rewirowanie za pozorantem - 5 pkt

ćwiczenie 2 : Osaczenie i oszczekanie - 10 pkt

ćwiczenie 3 : Zatrzymanie pozoranta w czasie ucieczki - 20 pkt

ćwiczenie 4 : Obrona po ataku pilnowanego pozoranta - 35 pkt

ćwiczenie 5 : Atak na psa z ruchu - 30 pkt

razem: 100 pkt

Ustalenia ogólne:

Na przeznaczonym do tego placu, wzdłuż dłuższych krawędzi ustawia się 6 kryjówek, po trzy na każdej stronie, naprzemiennie. Niezbędne oznaczenia terenu muszą być dobrze widoczne dla przewodnika, sędziego i pozoranta.

Pozorant musi być wyposażony w ubranie ochronne, rękaw i miękką pałkę. Rękaw musi mieć krawędź umożliwiającą psu chwycenie. Wykonana z juty nakładka, nasuwana na rękaw musi mieć kolor naturalny. W czasie pilnowania, jeżeli pozorant będzie chciał widzieć psa, o ile to konieczne, może się za nim powoli obejrzeć. Nie wolno mu jednak przyjąć postawy grożącej i wykonać ruchu obronnego. Swoje ciało ma osłaniać rękawem. Sposób w jaki przewodnik odbierze od pozoranta pałkę pozostawia się do jego uznania.

Na egzaminach wszystkich stopni można korzystać tylko z jednego pozoranta, ale przy liczbie psów większej niż 6 na jeden stopień egzaminu, musi być dwóch pozorantów.

Dla wszystkich zdających na ten sam stopień należy korzystać z tego samego pozoranta.

Psy, które nie są podporządkowane przewodnikowi, które w czasie ćwiczeń obrończych nie puszczają lub puszczają w wyniku czynnego działania przewodnika, chwytają za inną część ciała, niż przewidziany do tego rękaw, muszą być dyskwalifikowane.

Jeżeli pies w czasie ćwiczeń obrończych odmówi lub daje się przepędzić, należy pracę w części „C” przerwać. Nie przyznaje się żadnej oceny (punktowej). Można jednak przyznać ocenę „TSB”. Komendę do „puszczenia” można wydać tylko raz.

Skala obniżająca ocenę za „puszczenie” :

Puszczenie z ociąganiem - 0,5-3,0

Pierwsza komenda dodatkowa, puszczenie natychmiastowe - 3,0

Pierwsza komenda dodatkowa, puszczenie z ociąganiem - 3,5 - 6,0

2 komenda dodatkowa, puszczenie natychmiast - 6,0

2 komenda dodatkowa, puszczenie z ociąganiem - 6,5-9,0

Nie puszczenie po 2 komendzie dodatkowej - dyskwalifikacja

1. Rewirowanie za pozorantem

Komendy: do „rewirowania”, „przyjścia” (komenda do przyjścia może być powiązana z imieniem psa).

Wykonanie:

Pozorant znajduje się w ostatniej kryjówce, niewidoczny dla psa. Przewodnik przyjmuje postawę wyjściową z psem bez smyczy między czwartą a piątą kryjówką, tak by obiegnięcie dwóch kryjówek było możliwe. Na polecenie sędziego rozpoczyna ćwiczenie w części „C”. Na krótką komendę do rewirowania i gest lewą lub prawą ręką, które mogą być powtórzone, musi się pies oddalić od przewodnika i wytrwale, uważnie obiec ciasno piątą kryjówkę. Jeżeli tego dokona, przewodnik woła go komendą do przyjścia do siebie i idąc wskazuje mu kryjówkę, w której jest pozorant z powtórzoną komendą do rewirowania. Przewodnik porusza się po nieoznaczonej linii przez środek placu, której podczas rewirowania nie wolno mu opuścić. Pies musi się stale znajdować przed przewodnikiem. Jeżeli pies dotarł do kryjówki z pozorantem, przewodnik musi się zatrzymać. Komendy słowne i optyczne nie są już wówczas dozwolone.

Ocena:

Ocenę obniżają niedokładności w sterowaniu psem, zahamowania w intensywnym, ciasnym i uważnym obiegnięciu kryjówki.

2. Osaczenie i oszczekanie

Komendy: do „przyjścia do nogi”, „przyjęcia postawy wyjściowej”

Wykonanie:

Pies musi pozoranta aktywnie, uważnie osaczyć i absorbująco oszczekać. Psu nie wolno skakać na pozoranta ani go chwycić. Po czasie oszczekiwania około 20 sek., przewodnik, na polecenie sędziego zbliża się do kryjówki na 5 kroków. Na następne polecenie sędziego woła swojego psa do nogi, do przyjęcia postawy wyjściowej.

Ocena:

Ocenę obniżają niedokładności w ciągłym absorbującym oszczekiwaniu i napierającym osaczeniu, aż do wydania komendy, bez rozpraszania się osobą sędziego i podejściem przewodnika. Za absorbujące oszczekiwanie przyznaje się 5 punktów. Jeżeli pies słabo oszczekuje, odejmuje się 2 punkty. Jeżeli pies nie oszczekuje, a aktywnie pilnuje pozoranta, odejmuje się 5 punktów. Przy zaczepianiu pozoranta jak np. uderzanie, wskakiwanie odejmuje się 2 pkt., a przy silnym ugryzieniu odejmuje się 9 punktów. Jeżeli pies opuści pozoranta przed poleceniem sędziego dla przewodnika by opuścić już środkową linię, można wysłać psa do pozoranta powtórnie. Jeżeli wówczas pies pozostanie przy pozorancie można dalej kontynuować ćwiczenia w części „C”, ale osaczenie i oszczekiwanie musi być ocenione jako niedostateczne. Jeżeli pies nie wróci do pozoranta lub oddali się powtórnie, ocenę w części „C” przerywa się. Jeżeli pies dobiegnie do dochodzącego przewodnika lub przyjdzie do nogi przewodnika przed odwołaniem, ocena jest również niedostateczna.

3. Zatrzymanie pozoranta w czasie ucieczki

Komendy: do „marszu przy nodze”, „warowania”, „puszczenia”

Wykonanie:

Na polecenie sędziego przewodnik nakazuje pozorantowi wyjście z kryjówki. Pozorant udaje się normalnym krokiem do zaznaczonego w terenie punktu początku ucieczki. Na polecenie sędziego przewodnik z psem bez smyczy idzie do zaznaczonego miejsca pozostawiania psa w pozycji leżącej do pilnowania przed próbą ucieczki. Odległość między psem a pozorantem wynosi 5 m. Po pozostawieniu pilnującego psa przewodnik udaje się do kryjówki, tak by mieć kontakt wzrokowy z psem, pozorantem i sędzią. Na znak sędziego pozorant podejmuje próbę ucieczki. Pies musi bez zwłoki, samodzielnie poprzez energiczne, silne uchwycenie istotnie zapobiec ucieczce (udaremnić ucieczkę). Wolno mu jednak zaatakować tylko rękaw pozoranta. Na znak sędziego pozorant zatrzymuje się i stoi spokojnie. Po zatrzymaniu pozoranta pies musi natychmiast puścić. Przewodnik może w tym czasie samodzielnie dać jedną komendę do puszczenia.

Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje od sędziego polecenie do wydania dwóch następnych komend do puszczenia.

Jeżeli pies nie puści po trzeciej komendzie (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych), zostaje zdyskwalifikowany. W czasie wydania komendy do puszczenia przewodnik musi

stać spokojnie, bez wpływania na zachowanie psa. Pies po puszczeniu musi zostać jak najbliżej pozoranta i uważnie go pilnować.

Ocena:

Niedokładności i ograniczenia w ważnych dla oceny psa kryteriach powodują stosowne obniżenie oceny: szybka, energiczna reakcja i pogoń z silnym uchwyceniem i rzeczywistym zatrzymaniem pozoranta w ucieczce, pełny i spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie, jak najbliżej pozoranta. Jeżeli pies nie wystartuje lub w ciągu 20 kroków nie udaremni ucieczki przez chwycenie i zatrzymanie, przerywa się pracę w części „C”.

Jeżeli w czasie pilnowania pozoranta pies jest trochę nieuważny lub/i trochę natarczywy należy ocenić ćwiczenie o jeden stopień niżej. Jeżeli pies jest wyraźnie nieuważny lub/i wyraźnie natarczywy obniża się ocenę o dwa stopnie.

Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim zostaje, obniża się ocenę ćwiczenia o trzy stopnie. Jeżeli pies w czasie pilnowania opuści pozoranta lub przewodnik da komendę, by przy nim został, przerywa się pracę w części „C”.

4. Obrona po ataku pilnowanego pozoranta

Komendy: do „puszczenia”, „przyjścia do nogi”

Wykonanie:

Po okresie pilnowania około 5 sek., pozorant na znak sędziego podejmuje atak na psa. Pies musi bez wpływu przewodnika obronić się poprzez energiczne i silne chwycenie. Może on zaatakować tylko rękaw pozoranta. Jeżeli pies chwycił, zostaje dwukrotnie uderzony. Dozwolone są uderzenia tylko w grzbiet i okolice kłębku. Na polecenie sędziego pozorant zatrzymuje się i stoi spokojnie. Po zatrzymaniu pies musi natychmiast puścić. Przewodnik może w tym czasie dać samodzielnie jedną komendę do puszczenia.

Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje od sędziego polecenie wydania dwóch następnych komend do puszczenia.

Jeżeli pies po tych komendach (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych) nie puści, zostaje zdyskwalifikowany. W czasie dawania komend do puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez wpływania na zachowanie psa.

Po puszczeniu pies musi zostać jak najbliżej pozoranta i uważnie go pilnować. Na polecenie sędziego przewodnik udaje się jak najkrótszą drogą, normalnym krokiem do psa i daje mu komendę do przyjęcia postawy wyjściowej. Pałki w tym momencie nie odbiera się pozorantowi.

Ocena:

Niedokładności i ograniczenia w ważnych dla oceny psa kryteriach powodują obniżenie oceny: szybkie i energiczne chwycenie, pełny i spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie po puszczeniu pozoranta, jak najbliżej niego.

Jeżeli w czasie pilnowania pies jest trochę nieuważny lub/i trochę natarczywy należy ocenić ćwiczenie o jeden stopień niżej. Jeżeli pies jest wyraźnie nieuważny lub/i wyraźnie natarczywy, obniża się ocenę o dwa stopnie. Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim zostaje, obniża się ocenę ćwiczenia o trzy stopnie.

Jeżeli pies podejdzie do nadchodzącego przewodnika ocenia się ćwiczenie jako niedostateczne. Jeżeli pies opuści pozoranta zanim sędzia da przewodnikowi polecenie do podejścia lub przewodnik da psu komendę, by został przy pozorancie, przerywa się pracę w części „C”.

5. Atak na psa z ruchu

Komendy: do „siedzenia”, „obrony”, „puszczenia”, „przyjścia do nogi”, „marszu przy nodze”

Wykonanie:

Przewodnik ze swoim psem ustawia się na wyznaczonym miejscu na linii środkowej placu na wysokości pierwszej kryjówki. Pies może być trzymany za obroże, ale jego zachowanie nie może być stymulowane. Pozorant zaopatrzony w miękką pałkę, na polecenie sędziego wychodzi z kryjówki i normalnym krokiem dochodzi do linii środkowej i zaczyna biec frontalnie na przewodnika i psa atakując poprzez wydawanie odstraszących okrzyków i groźącymi ruchami. Gdy zbliża się do przewodnika i psa na odległość 40 - 30 kroków, na polecenie sędziego przewodnik puszcza psa z komendą do obrony. Pies musi zatrzymać atak bez zwłoki poprzez energiczne i silne chwycenie. Może on zaatakować tylko rękaw pozoranta. Przewodnikowi nie wolno opuścić swojego miejsca.

Na polecenie sędziego pozorant zatrzymuje się. Pies powinien natychmiast puścić po zatrzymaniu pozoranta. Przewodnik może w tym czasie dać jedną komendę do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje od sędziego polecenie do wydania dwóch następnych komend do puszczenia. Jeżeli pies po tych komendach nie puści (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych), następuje dyskwalifikacja. Podczas wydawania komend do puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez wpływania na zachowanie psa. Po puszczeniu pies musi zostać jak najbliżej pozoranta i uważnie go pilnować. Na znak sędziego przewodnik idzie normalnym krokiem bezpośrednio do psa i daje mu komendę do przyjęcia postawy wyjściowej. Pozorantowi odbiera się pałkę.

Następuje eskortowanie pozoranta z boku na dystansie około 20 kroków. Wolno wydać jedną komendę do marszu przy nodze. Pies ma się znajdować po prawej stronie pozoranta, tak by był między nim a przewodnikiem. W czasie konwojowania pies musi uważnie obserwować pozoranta, jednakże bez zaczepiania, wskakiwania lub chwytania. Konwój zatrzymuje się przed sędzią, przewodnik przekazuje sędziemu pałkę i melduje zakończenie ćwiczeń w części „C”.

Ocena:

Obniżają ją odpowiednio niedokładności i ograniczenia w ważnych dla oceny psa kryteriach: energiczna obrona z silnym uchwyceniem, pełny spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie po puszczeniu, jak najbliżej pozoranta.

Jeżeli w fazie pilnowania pies jest trochę nieuważny lub/i trochę natarczywy obniża się ocenę za ćwiczenie o jeden stopień.

Jeżeli pilnuje on pozoranta wyraźnie nieuważnie lub/i jest wyraźnie natarczywy, ocenia się ćwiczenie o dwa stopnie niżej.

Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim pozostaje, ocenia się ćwiczenie o trzy stopnie niżej. Jeżeli pies podejdzie do zbliżającego się przewodnika ocena ćwiczenia jest niedostateczna. Jeżeli pies opuści pozoranta zanim sędzia da polecenie przewodnikowi do podejścia lub gdy przewodnik da komendę psu, by pozostał przy pozorancie, przerywa się ćwiczenie w części „C”.

IPO 2

Psy i suki od 19 miesiąca życia

IPO 2 - część A

Szukanie dwóch przedmiotów na śladzie obcym długości około 600 kroków, leżącym przez przynajmniej 30

minut. Pies na 10-cio metrowej linie lub luzem. Ślad zawiera dwa zwroty pod kątem prostym. Sędzia ustala przebieg śladu w zależności od ukształtowania terenu. Podstawa śladu musi być dobrze oznaczona tabliczką, która jest wbita w ziemię po lewej stronie podstawy śladu. Deptacz stoi przez chwilę na podstawie śladu, potem rusza przed siebie w kierunku wskazanym przez sędziego, pierwszy przedmiot kładzie w przybliżeniu w połowie drugiej prostej, nie zmieniając przy tym sposobu deptania. Drugi przedmiot kładzie na końcu śladu.

Potem idzie jeszcze kilka kroków przed siebie bez zmiany sposobu chodu i kierunku, następnie wraca z dala od śladu. Na śladzie przewodnik pracuje z psem na 10-cio metrowej linie lub luzem. Oba sposoby są jednakowo oceniane. Jeżeli przewodnik nie ukończy śladu w ciągu 15 minut, będzie przez sędziego odwołany.

Węszenie śladu - 80 pkt

Dwa przedmioty - 20 pkt (10 + 10)

Ustalenia ogólne:

Przed położeniem śladu deptacz pokazuje przedmioty, które będą kładzione na śladzie, sędziemu lub osobie odpowiedzialnej za ślady. Wolno użyć tylko przedmiotów dobrze przesyconych zapachem deptacza, które deptacz nosił w kieszeni przez co najmniej 30 minut przed deptaniem śladu, mające długość 15 cm, szerokość 5-6 cm i grubość 2-3 cm. W czasie układania śladu pies i przewodnik znajdują się w kryjówce. Podczas kładzenia przedmiotów na śladzie powinno być zachowane w miarę możliwości jednolite natężenie zapachu. Deptacz nie może zatrzymywać się ani szurać nogami. Przedmioty układać należy na samej linii śladu, a nie obok.

Komenda do: „szukania”

Wykonanie:

Przewodnik przygotowuje psa do 1 śladu. Na wezwanie sędziego przewodnik melduje się z psem podając sposób, w jaki pies zachowuje się przy przedmiotach - podejmuje czy oznacza. Połączenie tych dwóch sposobów jest błędem. Na znak sędziego pies powoli i spokojnie zostaje doprowadzony do podstawy śladu i wypuszczony na ślad. Przed pracą zostaje na śladzie, w czasie nawęszania i pracy, należy unikać przymusu. Na podstawie śladu należy dać psu dostateczną ilość czasu na nawęszanie zapachu. Należy unikać wszystkiego, co wywoła u psa nadmierne pobudzenie i szturmową pracę na śladzie. Pies ma pracować na śladzie spokojnie, z nosem przy ziemi. Gdy pies wychodzi na ślad, przewodnik stoi w miejscu aż do odejścia psa na odległość 10 metrów. Następnie podąża za swoim psem w odległości 10 metrów, również w przypadku, gdy pies pracuje luzem. Gdy pies znajdzie przedmiot, musi go bez pomocy przewodnika natychmiast zaznaczyć lub podjąć. Przy podejmowaniu przedmiotu pies może stać, usiąść lub przyjść do przewodnika. Jakikolwiek wyjście z przedmiotem w przód, jak również podejmowanie przedmiotu przy warowaniu, jest błędne. Pies może zaznaczać przedmioty warując, siedząc lub stojąc. Przewodnik kładzie linkę na ziemię i idzie natychmiast do psa. Znaleziony przedmiot pokazuje sędziemu podnosząc go w ręce do góry. Od tego punktu przewodnik kontynuuje ze swoim psem pracę na śladzie, postępując podobnie jak przy wyjściu z podstawy śladu. Po ukończeniu pracy na śladzie należy okazać znalezione przedmioty sędziemu. Dozwolone jest, aby przewodnik udał się w kierunku psa, który podjął przedmiot. Jest błędem, jeśli pies idzie dalej z podjętym przedmiotem. Jeżeli przewodnik przy znalezieniu przedmiotu nie wypuszcza linki z ręki, to musi ona zwisać swobodnie. Linka ma być przymocowana do szorek lub łańcuszka. Możliwość pracy bez linki zostaje zachowana. Używanie dodatkowych rzemieni jest zabronione. Sposób prowadzenia linki pozostawia się przewodnikowi. Obwąchiwanie tabliczki oznaczającej podstawę śladu nie jest błędem. Jeżeli przewodnik oddali się od śladu na odległość przekraczającą maksymalną długość linki, następuje przerwanie pracy na śladzie. Jeżeli pies opuści linię śladu i jest wstrzymywany przez przewodnika, sędzia nakazuje przewodnikowi podążać za psem. Przy powtórnym tego typu zdarzeniu następuje przerwanie pracy na śladzie.

Ocena:

Złe nawęszenie, niepokój (zabawa), częste kręcenie na załamaniach, nieustanne zachęcanie, nieczyste podjęcie lub zaznaczenie oraz, opuszczenie przedmiotu będą karane odjęciem do 4 punktów karnych. Powtórne nawęszenie podstawy śladu, silny niepokój, węszenie górnym wiatrem, praca szturmowa, załatwianie się, węszenie za myszami itp. dają w następstwie odjęcie do 8 punktów karnych. Za źle podjęty lub zaznaczony przedmiot sędzia może odjąć do 4 punktów. Za każdy nie znaleziony przedmiot również odejmowane są punkty. Za podjęcie lub zaznaczenie przedmiotu nie położonego przez deptacza odejmuje się 4 punkty.

IPO 2 - część B

ćwiczenie 1: Chodzenie przy nodze na smyczy - 10 pkt

ćwiczenie 2 : Chodzenie przy nodze bez smyczy - 15 pkt

ćwiczenie 3 : Siad w marszu - 5 pkt

ćwiczenie 4 : Warowanie z marszu i zawołanie "do mnie" - 10 pkt

ćwiczenie 5 : Aportowanie z ziemi koziołka o wadze 1 kg - 10 pkt

ćwiczenie 6 : Aportowanie przez przeszkodę pionową koziołka o wadze 650 g (wys. 100 cm, szer. 150 cm) - 15 pkt

ćwiczenie 7 : Aportowanie przedmiotu należącego do przewodnika przez przeszkodę ukośną o wysokości 160 cm i szerokości 150 cm - 15 pkt

ćwiczenie 8: Wysyłanie naprzód z warowaniem - 10 pkt

ćwiczenie 9: Warowanie przy odwracaniu uwagi - 10 pkt

razem: 100 pkt

Postanowienia ogólne:

Każde ćwiczenie zaczyna i kończy się postawą zasadniczą.

Sędzia daje znak do rozpoczęcia każdego ćwiczenia. Wszystko inne, jak zwroty, zatrzymania, zmiany tempa itp. przewodnik wykonuje samodzielnie.

Przewodnik może jednak prosić sędziego o wskazówki dotyczące wykonania ćwiczeń.

Przejście z biegu do wolnego kroku musi być wykonane bez pośrednich kroków normalnych.

Zwroty w lewo są dozwolone dwoma sposobami.

Zatrzymanie musi być wykonane według schematu IPO.

Do wykonania ćwiczeń 5 i 6 trzeba użyć sprzętu przygotowanego na placu ćwiczeń.

Przy przychodzeniu do nogi z przywołania „do mnie” pies może usiąść obok nogi bezpośrednio lub obejść przewodnika dookoła.

1. Chodzenie przy nodze na smyczy

Komenda: „noga”

Przewodnik rusza z pozycji wyjściowej z psem na smyczy. Na komendę „noga” pies ma radośnie iść z przewodnikiem. Przewodnik ma iść z pozycji bazowej 40 - 50 kroków w linii prostej bez zatrzymywania,

następnie zrobić w tył zwrot, a po 10 - 15 krokach przejść w bieg, a później w wolny krok, robiąc co najmniej 10 kroków każdym tempem. Pies ma iść przy lewej nodze przewodnika, barkiem na wysokości jego kolan nie może ani wyprzedzać, ani pozostawać z tyłu czy odchodzić na bok.

Następnie przewodnik normalnym krokiem wykonuje przynajmniej po jednym zwrocie w prawo, w lewo i w tył. Zwrot w tył należy wykonać przez lewe ramię.

Komendę „noga” można wydać tylko przy ruszaniu z miejsca i przy każdej zmianie tempa. Przy zatrzymaniu pies ma natychmiast, bez komendy, usiąść. Przewodnik nie może przy tym zmieniać pozycji zasadniczej, w szczególności przysuwać się do psa, który usiadł zbyt daleko z boku. Przewodnik trzyma smycz w lewej ręce; musi ona być luźna. Na znak sędziego przewodnik przechodzi przez grupę minimum czterech osób.

Przewodnik zatrzymuje się w grupie co najmniej jeden” raz. Grupa osób wolno się porusza.

Zostawanie z tyłu, wyprzedzanie, odchodzenie od nogi, jak również zwalnianie przewodnika przy zwrotach jest błędem.

2. Chodzenie przy nodze bez smyczy

Komenda: „noga”

Na znak sędziego przewodnik w pozycji wyjściowej odpina linkę. Smycz przewiesza przez ramię lub chowa do kieszeni i z odpiętym psem idzie do grupy osób, a tam co najmniej raz się zatrzymuje. Po wyjściu z grupy przewodnik zajmuje na chwilę pozycję wyjściową, po czym kontynuuje ćwiczenie analogicznie jak w ćwiczeniu 1.

W czasie ćwiczenia z psem bez smyczy (ale nie w czasie przechodzenia przez grupę) oddawane są dwa strzały z broni kaliber 6-9 mm. Pies ma zachowywać się obojętnie. Pies bojący się strzału jest natychmiast wycofywany z egzaminu. Jeżeli przejawia agresję, jest ona błędem, lecz pies zostaje dopuszczony do dalszych ćwiczeń pod warunkiem, że pozostaje pod kontrolą przewodnika. Pełną ilość punktów może uzyskać tylko pies, który zachował się obojętnie w stosunku do strzału. Na obojętność na strzał musi być położony szczególny nacisk. Dwa strzały oddaje się z odległości 15 kroków w odstępie 5 sekund. Jeżeli pies po strzale ucieka, zostaje wykluczony z egzaminu. Gdy sędziemu wydaje się, że pies wykazuje reakcję na strzał, może zarządzić wykonanie dalszych strzałów w celu dodatkowego sprawdzenia reakcji psa. Sprawdzanie odporności na strzał może odbywać się jedynie przy ćwiczeniach „chodzenie przy nodze bez smyczy” i „warowanie przy odwracaniu uwagi”.

3. Siad w marszu

Komenda: „siad”

Przewodnik z psem bez smyczy rusza przed siebie. Po co najmniej 10 krokach podaje słowną komendę „siad”, na którą pies ma szybko usiąść, przy czym przewodnik nie może zmieniać kroku, ani się obejrzeć. Po dalszych 30 krokach przewodnik zatrzymuje się i odwraca do psa. Na znak sędziego przewodnik wraca do psa i staje po jego prawej stronie. Jeżeli pies zamiast usiąść zawaruje lub stanie, zostaje mu odjętych do 3 punktów.

4. Waruj w marszu z przywołaniem

Komendy: „waruj”, „do mnie”, „noga”

Z pozycji bazowej przewodnik rusza prosto przed siebie podając psu komendę „noga”. Po co najmniej 10 krokach podaje komendę „waruj”, na którą pies ma natychmiast zawarować. Bez jakiegokolwiek dalszego oddziaływania na psa i bez odwracania się przewodnik idzie dalej prosto jeszcze 30 kroków, odwraca się do psa i spokojnie staje. Na znak sędziego przewodnik przywołuje psa do siebie. Pies ma szybko i radośnie podbiec do swojego przewodnika i usiąść blisko przed nim. Na komendę „noga” pies ma szybko usiąść przy lewej nodze przewodnika. Jeżeli pies zamiast zawarować usiadł lub stanął, jednak bezbłędnie przyszedł do przewodnika, zostanie mu odjętych do 5 punktów.

5. Aportowanie z ziemi koziołka wagi 1000 g

Komenda „aport”

Pies siedzący bez smyczy obok swojego przewodnika ma na pojedynczą komendę „aport” szybko podbiec do koziołka, wyrzuconego wcześniej przez przewodnika na odległość około 10 kroków, natychmiast go podjąć i szybko przynieść przewodnikowi. Pies ma usiąść blisko przed przewodnikiem i trzymać koziołek w pysku tak długo, aż po krótkiej przerwie - przewodnik go od niego odbierze z komendą „daj”. Na komendę „noga” pies ma szybko usiąść obok nogi przewodnika. Przewodnik ma pozostawać w pozycji bazowej tak długo, aż pies odda przedmiot i usiądzie przy jego lewej nodze.

Ocena:

Jeżeli pies aportowany koziołek upuszcza, bawi się nim albo podgryza, to zostanie mu odjętych do 4 punktów. Za zmianę pozycji lub miejsca przez przewodnika można dodatkowo odjąć do 3 punktów. Jeżeli pies aportu nie przyniesie, dostaje za ćwiczenie 0 punktów.

6. Aportowanie koziołka wagi 650 g przez przeszkodę pionową wysokości 100 cm i szerokości 150 cm

Komendy: „przeszkoda”, „aport”

Przewodnik stoi w odpowiedniej odległości od przeszkody, podczas gdy pies bez linki siedzi obok niego. Przewodnik rzuca przez przeszkodę koziołek do aportowania wagi 650 g. Na komendę „przeszkoda”, „aport”, pies ma przeskoczyć przeszkodę bez jej dotknięcia, natychmiast podjąć przedmiot i po przeskoczeniu przeszkody z powrotem usiąść blisko przed przewodnikiem oraz trzymać przedmiot w pysku tak długo, aż po krótkiej przerwie - przewodnik go od niego odbierze z komendą „daj”. Na komendę „noga” pies ma szybko usiąść przy nodze przewodnika.

Komenda „aport” musi być podana zanim pies znajdzie się przy przedmiocie.

Ocena:

Za lekkie dotknięcie przeszkody może zostać odjęte do 2 pkt.

Za mocne dotknięcie i lekkie wsparcie się na przeszkodzie może zostać odjęte do 3 pkt.

Upuszczenie przedmiotu, zabawa nim lub podgryzanie może zostać odjęte do 4 pkt.

Bezbłędny skok i aport 15 pkt. Skok do przodu wykonany, skok powrotny nie wykonany, aport poprawnie przyniesiony 8 pkt. Skok do przodu nie wykonany, skok powrotny wykonany, aport poprawnie przyniesiony 8 pkt.

Obydwa skoki wykonane, przedmiot nie przyniesiony 8 pkt.

Obydwa skoki nie wykonane, przedmiot przyniesiony 0 pkt.

Skok do przodu wykonany, powrotny nie, aport nie przyniesiony 0 pkt.

Jeżeli na skutek niecelnego rzutu lub silnego wiatru bocznego przedmiot upadł daleko z boku, przewodnik może - po uprzednim zapytaniu sędziego - pójść po przedmiot i powtórnie go rzucić, bez straty punktów karnych.

Przewodnik powinien pozostać na pozycji bazowej tak długo, aż pies po oddaniu przedmiotu na komendę „noga” szybko usiądzie przy jego nodze. Jeżeli przewodnik przy skoku przez przeszkodę pomaga swojemu psu bez zmiany miejsca, zostaną mu odjęte punkty karne. Jeżeli przewodnik opuści przy tym swoje miejsce, to skok w jedną stronę jest pomijany przy ocenie.

Poklepywanie przeszkody, z czym związane jest opuszczenie miejsca przez przewodnika, należy traktować za tak wielką pomoc, że ćwiczenie nie może być zaliczone.

Wszystkie psy mają skakać przez tę samą przeszkodę, nawet jeżeli jest więcej tego typu przeszkod.

7. Aportowanie przedmiotu należącego do przewodnika przez przeszkodę rozstawną wysokości 160 cm i szerokości 150 cm

Komendy: „przeszkoda”, „aport”

Przeszkoda składa się z dwóch płytów szerokości 1,5 m i długości 1,9 m, połączonych u góry. Płaty te rozstawione są na ziemi tak szeroko, że przeszkoda ma wysokość 1,6 m. Na każdym płacie umocowane są 3 szczeble pomagające we wspinaczce, o przekroju 24/48 mm każdy.

Przewodnik stoi w odpowiedniej odległości od przeszkody, podczas gdy pies bez linki siedzi obok niego.

Przewodnik rzuca przez przeszkodę własny przedmiot (może również użyć koziołka do aportowania). Na komendę „przeszkoda”, „aport” pies ma przeskoczyć przeszkodę wspinając się na nią, natychmiast podjąć przedmiot i po pokonaniu przeszkody z powrotem usiąść blisko przed przewodnikiem oraz trzymać przedmiot w pysku tak długo, aż po krótkiej przerwie - przewodnik go od niego odbierze na komendę "daj". Na komendę "noga" pies ma szybko usiąść przy nodze przewodnika.

Komenda „aport” musi być podana zanim pies znajdzie się przy przedmiocie.

Ocena:

Za lekkie dotknięcie przeszkody może zostać odjęte do 2 pkt.

Za mocne dotknięcie i lekkie wsparcie się na przeszkodzie może zostać odjęte do 3 pkt.

Upuszczenie przedmiotu, zabawa lub podgryzanie może zostać odjęte do 4 pkt.

Bezбłędny skok i aport 15 pkt. Skok do przodu wykonany, skok powrotny nie wykonany, aport poprawnie przyniesiony 8 pkt. Skok do przodu nie wykonany, skok powrotny wykonany, aport poprawnie przyniesiony 8 pkt. Obydwa skoki wykonane, przedmiot nie przyniesiony 8 pkt. Obydwa skoki nie wykonane, przedmiot przyniesiony 0 pkt.

Skok do przodu wykonany, powrotny nie, aport nie przyniesiony 0 pkt.

Jeżeli na skutek niecelnego rzutu lub silnego wiatru bocznego przedmiot upadł daleko z boku, przewodnik może - po uprzednim zapytaniu sędziego - pójść po przedmiot i powtórnie go rzucić, bez straty punktów karnych. Przewodnik powinien pozostać na pozycji bazowej tak długo, aż pies po oddaniu przedmiotu na komendę „noga” szybko usiądzie przy jego nodze. Jeżeli przewodnik przy skoku przez przeszkodę pomaga swojemu psu bez zmiany miejsca, zostaną mu odjęte punkty karne. Jeżeli przewodnik opuści przy tym swoje miejsce, to skok w jedną, stronę jest pomijany przy ocenie.

Poklepywanie przeszkody, z czym związane jest opuszczenie miejsca przez przewodnika, należy traktować za tak wielką pomoc, że ćwiczenie nie może być zaliczone.

Wszystkie psy mają skakać przez tę samą przeszkodę.

8. Wysłanie naprzód z warowaniem

Komendy: „naprzód”, „waruj”, „siad”

Na znak sędziego przewodnik ze swoim psem bez linki idącym przy nodze idzie kilka kroków prosto w kierunku wskazanym przez sędziego. Z jednoczesnym podniesieniem ręki daje on psu komendę „naprzód” i staje w miejscu. Pies ma szybko oddalić się we wskazanym kierunku na odległość co najmniej 30 kroków. Na komendę „waruj” pies ma natychmiast zawarować. Przewodnik może wskazywać ręką kierunek tak długo, aż pies zawaruje. Na znak sędziego przewodnik udaje się do psa i stanąwszy po jego prawej stronie daje mu komendę „siad”. Niedozwolone jest wielokrotne podnoszenie ręki w celu wskazania kierunku. Pies ma biec prosto we wskazanym kierunku, jednak małe odchylenie nie jest traktowane jako błąd. Za mocne odchylenie od wskazanego kierunku, oddalenie się psa na zbyt małą odległość, powolne lub przedwczesne warowanie oraz wstawanie przy zbliżaniu się przewodnika odejmowane są punkty karne.

9. Warowanie przy odwracaniu uwagi

Komendy: „waruj”, „siad”

Przed rozpoczęciem ćwiczeń z posłuszeństwa przez innego psa przewodnik kładzie swojego psa w odległości około 40 kroków, bez zostawiania przy nim linki czy jakiegokolwiek innego przedmiotu. Pozostając w polu

widzenia psa, oddala się on o około 40 kroków nie oglądając się przy tym, po czym staje w miejscu, cały czas zwrócony plecami do psa. Pies ma warować bez jakiegokolwiek wpływu przewodnika tak długo, dopóki drugi pies nie wykona ćwiczeń

1 do 7. Po zakończeniu przez drugiego psa ćwiczenia 7 przewodnik udaje się do psa podobnie jak w ćwiczeniu 8.

W miejscu wskazanym przez sędziego w obrębie placu ćwiczeń przewodnik ma stać bez ruchu, zwrócony tyłem do psa, tak długo, aż sędzia poleci mu zabrać psa.

Niespokojne zachowanie się przewodnika, jak również inna ukryta pomoc i zbyt wczesne podniesienie się psa przy podejściu przewodnika są błędem. Jeżeli pies wstanie lub usiądzie, ale pozostanie w miejscu warowania, otrzymuje część punktów.

Jeżeli pies oddali się z miejsca warowania o ponad 3 metry przed zakończeniem 4. ćwiczenia przez drugiego psa, to otrzymuje 0 punktów z warowania. Jeżeli natomiast opuści swoje miejsce po zakończeniu przez drugiego psa ćwiczenia 4., otrzymuje z ćwiczenia część punktów; jeżeli pod koniec ćwiczenia wychodzi naprzeciw idącemu do niego przewodnikowi, to można mu odjąć do 3 punktów.

IPO 2 - część C

ćwiczenie 1: Przeszukiwanie terenu za pozorantem - 5pkt

ćwiczenie 2: Wykrycie i oszczekiwanie - 10 pkt (5 + 5)

ćwiczenie 3: Próba ucieczki pozoranta - 20 pkt

ćwiczenie 4: Obrona psa przy pilnowaniu - 20 pkt

ćwiczenie 5: Odprowadzenie z tyłu - 5 pkt

ćwiczenie 6: Atak na psa z odprowadzenia z tyłu - 20 pkt

ćwiczenie 7: Atak na psa z ruchu - próba odwagi - 20 pkt

razem: 100 pkt

1. Przeszukiwanie terenu za pozorantem

Na terenie długości około 100 m i szerokości około 80 m na długich prostych należy rozstawić 6 kryjówek, po 3 na każdej stronie. W ostatniej kryjówce, znajduje się pozorant niewidoczny dla psa, w kompletnym ubiorze do obrony, z rękawem i pałką.

Przewodnik, ze swoim psem siedzącym bez linki przy nodze, zajmuje pozycję na linii środkowej pomiędzy kryjówkami, na wysokości 3. kryjówki. Przez podniesienie ręki przewodnik sygnalizuje swoją gotowość do rozpoczęcia pracy. Pracę z obrony zaczyna przewodnik na znak sędziego. Na krótkie komendy słowne i znaki optyczne wykonywane lewą lub prawą ręką, które można powtarzać, pies ma szybko oddalać się od przewodnika w kierunku kolejnych kryjówek i obiegać je. Przewodnik porusza się po linii środkowej, której podczas przeszukiwania kryjówek za pozorantem nie wolno mu opuszczać. Po sprawdzeniu przez psa jednej kryjówki, przewodnik może go krótką komendą przywołać do siebie i z ruchu następną, krótką komendą wysłać wskazując kierunek do kolejnej kryjówki. Komendę przywołującą psa może przewodnik połączyć z imieniem psa. Pies musi się zawsze znajdować przed przewodnikiem. Kiedy pies osiągnął ostatnią kryjówkę, przewodnik zatrzymuje się; dalsze komendy są od tej chwili niedozwolone.

2. Wykrycie i oszczekiwanie

Pies musi pozoranta wykryć i w sposób ciągły oszczekiwać. Pies nie może ani skakać na pozoranta, ani go chwycić. Na znak sędziego przewodnik idzie do psa. Na kolejny znak sędziego przewodnik z psem zajmują nową pozycję bazową w odległości 1 kroku od pozoranta. Następnie przewodnik poleca pozorantowi wyjść 5

kroków z kryjówki.

3. Próba ucieczki pozoranta

Na znak sędziego przewodnik z psem idącym luzem (bez linki, nie trzymanym) przy nodze wychodzi z kryjówki, zbliża się na odległość 5 kroków do pozoranta, psa pilnującego pozoranta zostawia w pozycji „siad” i wraca do kryjówki. Na znak sędziego pozorant podejmuje próbę ucieczki. Na komendę przewodnika pies musi natychmiast i bez wahania zapobiec ucieczce pozoranta energicznym i silnym chwytem. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę i uważnie pilnować pozoranta.

4. Obrona psa przy pilnowaniu

Po około 5-sekundowej fazie pilnowania pozorant na znak sędziego podejmuje atak na psa. Bez komendy przewodnika i bez wahania, silnym i energicznym chwytem pies musi bronić się przed atakiem. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę i uważnie, blisko pilnować pozoranta. Wtedy przewodnik podchodzi do swojego psa i przygotowuje go do odprowadzania z tyłu. Pałka nie jest pozorantowi odbierana.

5. Odprowadzanie z tyłu

Następuje odprowadzanie pozoranta z tyłu na dystansie około 30 kroków. Przewodnik poleca pozorantowi iść i z psem przy nodze idzie za nim zachowując odstęp 5 kroków. Dozwolona jest krótka komenda dla psa przy ruszaniu.

6. Atak na psa z odprowadzania z tyłu

Bez zatrzymywania, podczas odprowadzania z tyłu następuje atak pozoranta na psa. Bez komendy przewodnika i bez wahania, silnym i energicznym chwytem pies musi bronić się przed atakiem. Jeżeli pies chwycił rękaw, przewodnik musi zatrzymać się w miejscu. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę i uważnie, blisko pilnować pozoranta. Na znak sędziego przewodnik podchodzi do swojego psa, odbiera pozorantowi pałkę i przygotowuje się z psem do odprowadzania bocznego. Następuje odprowadzanie boczne pozoranta na dystansie około 20 kroków. Dozwolona jest krótka komenda dla psa przy ruszaniu. Przewodnik ma iść po prawej stronie pozoranta tak, by pies znajdował się pomiędzy nimi. Podczas odprowadzania pies nie może skakać na pozoranta ani go chwycić. Cała grupa zatrzymuje się przed sędzią, przewodnik przekazuje sędziemu pałkę. Pozorant opuszcza teren albo udaje się do kryjówki.

7. Atak na psa z ruchu - próba odwagi

Przewodnik z psem jest ustawiony na środku placu, mniej więcej na wysokości trzeciej kryjówki. Pies musi siedzieć luzem (nie trzymany) obok niego.

Na znak sędziego pozorant z pałką w ręce wybiega z szóstej kryjówki i biegnie bezpośrednio na psa. Jak tylko pozorant zbliży się na odległość około 30 kroków od przewodnika i siedzącego obok niego psa, przewodnik na znak sędziego wypuszcza psa. Sam przewodnik nie może się ruszyć z miejsca. Pozorant czołowo atakuje psa wydając przy tym straszące krzyki i wykonując gwałtowne ruchy grożące. Pies musi bez wahania silnym i energicznym chwytem obronić się przed atakiem. Jeżeli pies chwycił rękaw, to zostaną mu zadane 2 uderzenia. Dozwolone są uderzenia na uda, boki i okolice kłębku. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę oraz blisko i uważnie pilnować pozoranta. Na znak sędziego przewodnik udaje się do psa, odbiera pozorantowi pałkę i ustawia się do odprowadzania bocznego. Następuje odprowadzanie boczne pozoranta do sędziego na dystansie około 20 kroków. Dozwolona jest krótka komenda przy ruszaniu. Przewodnik ma iść po prawej stronie pozoranta, tak że pies znajduje się pomiędzy przewodnikiem a pozorantem. Pies nie może podczas odprowadzania skakać na pozoranta ani go chwycić. Grupa zatrzymuje się przed sędzią, przewodnik przekazuje sędziemu pałkę. Pozorant opuszcza teren. Do i podczas podawania oceny pies musi być prowadzony względnie siedzieć luzem (bez smyczy czy

trzymania). Po podaniu oceny przewodnik wraz z luzem (bez linki itp.) prowadzonym psem opuszczają teren.

Postanowienia wykonawcze

Pozorant musi być ubrany w kompletny ubiór do obrony (kurtka, spodnie i rękaw).

Można używać wyłącznie pałki obłożonej miękkim materiałem.

Przy ilości psów od 6 w górę należy zaangażować 2 pozorantów. Drugi pozorant obsługuje pracę obrońcą od 7 ćwiczenia. Uważne, bliskie okrążanie pozoranta, również w kryjówce, nie jest błędem. Jeżeli w ćwiczeniu 3 pies nie puści się w pogoń za pozorantem przed komendą albo bez niej, to z ćwiczenia może uzyskać najwyżej ocenę niezadowalającą. Jeżeli pies w ćwiczeniu 7 opuści swoje miejsce przed znakiem sędziego, to z ćwiczenia może uzyskać najwyżej ocenę niezadowalającą. Jeżeli podczas walki z pozorantem pies nie puści rękawa po trzykrotnej krótkiej komendzie, to z ćwiczenia może uzyskać najwyżej ocenę niezadowalającą. Jeżeli pies nie puści po jednej dodatkowej komendzie, którą, przewodnik może podać dopiero na znak sędziego i z odległości 10 kroków, to prace obrońcą należy przerwać. Jeżeli pozorantowi zezwolono mieć psa przez cały czas na oku, to nie musi on koniecznie stać bez ruchu. Nie może on jednak podejmować żadnego gwałtownego zachowania; nie może również wykonywać żadnych ruchów obronnych. Musi on zasłaniać ciało rękawem.

Praca obrońca będzie przerwana i nie może być kontynuowana jeżeli:

- przewodnik nie ma kontroli nad psem
- pies nawet po 4 komendzie, wliczając w to komendy dozwolone, nie puści
- pies puścił pod wpływem fizycznego działania przewodnika
- pies zawodzi podczas ćwiczeń obrończych lub pozwoli się pogonić (również przy próbie ucieczki)
- pies w fazach pilnowania atakuje i gryzie pozoranta. Oszczekiwanie przez psa dozwolone jest wyłącznie w kryjówce i w fazach pilnowania.

IPO 3

Psy i suki od 20 miesiąca życia

IPO 3 część A

Ślad obcy co najmniej 600 kroków, 5 odcinków prostych, 4 załamania pod kątem około 90°, 3 przedmioty.

Ślad leżący co najmniej 60 minut, czas pracy 20 minut.

wypracowanie ścieżki śladu - 80 pkt.

przedmioty (7 + 7 + 6) - 20 pkt.

Razem - 100 pkt.

Ustalenia ogólne

Sędzia lub osoba odpowiedzialna za układanie śladów ustalają przebieg śladu stosownie do warunków terenowych. Ślady muszą być układane różnorodnie. Nie może się zdarzyć, żeby na każdym śladzie poszczególne załamania i przedmioty były na tych samych odległościach, w tych samych odstępach.

Podstawa śladu musi być zaznaczona tabliczką, która koniecznie musi być wbita w ziemię z lewej strony obok podstawy śladu. Kolejność startu wynika z losowania przeprowadzonego przez sędziego po ułożeniu śladów. Układający ślad musi przed ułożeniem śladu pokazać przedmioty sędziemu lub osobie odpowiedzialnej. Wolno używać tylko przedmiotów nasączonych (30 minut) własnym zapachem. Układający ślad stoi krótko na podstawie śladu i idzie dalej normalnym krokiem we wskazanym kierunku. Załamania

tworzy się idąc normalnym krokiem, pierwszy przedmiot kładzie się po co najmniej 100 krokach na 1 lub 2 prostej, drugi przedmiot na 2 lub 3 prostej a trzeci na końcu śladu. Przedmioty muszą być położone w trakcie marszu na ścieżce śladu. Po położeniu ostatniego przedmiotu układający idzie jeszcze kilka kroków w tym samym kierunku. Na śladzie muszą być ułożone różnorodne przedmioty (np. ze skóry, tekstylne, z drewna). Przedmiot musi mieć długość około 10 cm, szerokość 2 -3 cm, grubość około 0,5 - 1 cm i nie mogą się istotnie różnić kolorem od podłoża. Przedmioty muszą być ponumerowane tak, by numer na nich odpowiadał numerowi na tabliczce. Przewodnik i pies nie mogą widzieć układania śladu. Podczas pracy psa sędziego, układający i towarzyszące im osoby nie mogą się znaleźć w obrębie terenu, na którym pies ma prawo szukać.

Komendy do: "szukania"

Wydanie komendy do szukania dozwolone jest na początku śladu i na rozpoczęcie dalszego szukania po znalezieniu pierwszego i drugiego przedmiotu.

Wykonanie:

Przewodnik przygotowuje swojego psa do pracy na śladzie. Linka o długości 10 m może być prowadzona nad grzbietem, z boku lub między przednimi i/lub tylnymi kończynami. Może być zapięta bezpośrednio do obroży-łańcuszka bez zaciskania lub do zapięcia na szelkach (dopuszczalne są szelki piersiowe lub Böttgera (bez dodatkowych rzemieni). Po wywołaniu przewodnik melduje się w pozycji wyjściowej i zgłasza, czy jego pies przedmioty podnosi, czy zaznacza. Przed nawęszaniem podstawy śladu, w jego trakcie i w czasie całej pracy na śladzie należy zrezygnować z jakiegokolwiek przymusu. Na polecenie sędziego doprowadza się psa spokojnie i wolno do podstawy śladu i rozpoczyna się nawęszanie przez psa. Pies musi nawęszyc spokojnie, intensywnie, "z niskim nosem". Następnie pies musi podążać śladem z niskim nosem, w równym tempie. Przewodnik idzie za psem w odległości 10 m na końcu linki. Pies może węszyć też bez linki i wtedy również należy utrzymywać odległość 10 m. Linka może, jeżeli przewodnik nie wypuścił jej z ręki, zwisać. Pies musi wypracować załamania pewnie. Po załamaniu pies powinien szukać dalej w tym samym tempie. Jeżeli pies znalazł przedmiot, musi go bez wpływu przewodnika podnieść lub przekonywująco wskazać. Jeżeli pies podnosi, może po podniesieniu stać, usiąść lub przyjść do przewodnika. Błędem jest pójście dalej z przedmiotem lub położenie się. Wskazywać przedmioty może pies stojąc, siedząc lub leżąc (również przemiennie). Jeżeli pies wskazał lub podniósł przedmiot, przewodnik kładzie linkę i udaje się do swojego psa. Poprzez podniesienie przedmiotu ręką do góry pokazuje, że pies go znalazł. Następnie podnosi linkę i rozpoczyna z psem dalszą pracę na śladzie. Po zakończeniu pracy na śladzie należy pokazać sędziemu znalezione przedmioty.

Ocena:

Jeżeli pies wypracuje ślad intensywnie, równomiernie, przekonywująco, pokazując przy tym pozytywne zachowanie, tempo pracy nie jest kryterium oceny. Sprawdzanie podłoża obok ścieżki śladu bez jej opuszczenia nie jest błędem. Markowanie pracy, "wysoki nos", wypróżnianie się, krążenie na załamaniach, długotrwałe mitrężenie, zachęcanie i pomoc poprzez linkę lub słowna na ścieżce śladu lub przy przedmiotach, błędne zaznaczanie przedmiotu lub błędne jego podniesienie, nie zaznaczenie przedmiotu, obniżają ocenę. Jeżeli przewodnik (podążając za psem) opuści ścieżkę śladu na odległość większą niż długość linki (niezależnie od kierunku), praca na śladzie zostaje przerwana. Jeżeli pies opuszcza ślad i jest zatrzymywany poprzez przewodnika, sędzia poleca iść za psem. Jeżeli przewodnik nie stosuje się do tego polecenia, sędzia przerywa pracę. Sędzia przerywa też pracę, jeżeli po 20 minutach od startu pies nie osiągnął końca. Ocenie podlega praca do jej przerwania. Błędem jest, jeżeli pies wskaże przedmioty w dwojaki sposób, tj. poprzez "podnoszenie" i "wskazanie". W ocenie uwzględnia się tylko przedmioty

zaznaczone zgodnie ze zgłoszeniem. Błędy w zaznaczeniu przedmiotu wpływają na ocenę pracy na danej prostej. Za nie znaleziony przedmiot nie przyznaje się żadnych punktów. Rozdział punktów do oceny pracy na danej prostej musi odpowiadać jej długości i stopniowi trudności. Sędziowanie pracy na poszczególnych prostych następuje według ocen i punktów. Jeżeli pies przestaje szukać (dłuższe mitręzenie w tym samym miejscu bez szukania), praca może być przerwana nawet, jeżeli pies znajduje się na ścieżce śladu.

IPO 3 - część B

1. Chodzenie przy nodze bez smyczy - 10 pkt
2. Siad w marszu - 10 pkt
3. Waruj z biegu i przywołanie do mnie - 10 pkt
4. Stój w biegu - 10 pkt
5. Aportowanie na płaskiej powierzchni - 10 pkt
6. Aportowanie przez płotek (100 cm) - 15 pkt
7. Aportowanie przez przeszkodę ukośną (180 cm) - 15 pkt
8. Wysyłanie naprzód z warowaniem - 10 pkt
9. Warowanie przy odwracaniu uwagi - 10 pkt

razem 100 pkt

Postanowienia ogólne:

Sędzia daje polecenie rozpoczęcia ćwiczenia. Dalsze ćwiczenie, jak zmiany kierunku, zatrzymanie, zmiany tempa dokonywane są przez przewodnika bez polecenia. Komendy wskazane są w regulaminie. Komendami są normalnie wypowiedzane pojedyncze słowa. Mogą one być wydawane w każdym języku, jednakże muszą być takie same dla tej samej czynności. Jeżeli pies nie wykonuje ćwiczenia po trzykrotnej komendzie, ćwiczenie zostaje przerwane bez przyznania oceny. Podczas przywoływania psa, oprócz komendy może być użyte imię psa. Jednakże użycie imienia psa przy jakiegokolwiek innej komendzie należy traktować jako komendę podwójną. W postawie wyjściowej pies siedzi blisko przewodnika po jego lewej stronie, tak że jego łopatką jest na wysokości kolan przewodnika i skierowana jest w tą samą stronę, co przewodnik. Każde ćwiczenie zaczyna się i kończy postawą wyjściową. Przyjęcie postawy wyjściowej na początku ćwiczenia dopuszczalne jest tylko jeden raz. Dopuszczalne jest również krótkie pochwalenie psa po zakończeniu ćwiczenia i tylko w postawie wyjściowej. Po takim pochwaleniu przewodnik musi przyjąć nową postawę wyjściową. W każdym razie między pochwałą a rozpoczęciem nowego ćwiczenia musi być zachowany wyraźny odstęp czasu (około 3 sekundy). Po przyjęciu postawy wyjściowej rozpoczyna się ćwiczenie. Przewodnik musi przejść co najmniej 10, jednak nie więcej niż 15 kroków, zanim poda komendę do wykonania ćwiczenia przez psa. Pomiedzy częściami ćwiczenia takimi, jak siad przed przewodnikiem i zakończeniem ćwiczenia, podejście do siedzącego, stojącego lub leżącego psa, należy przed wydaniem następnej komendy zachować przerwę około 3 sek. Przewodnik może podejść do psa od przodu lub obchodząc go na około od tyłu. Pies powinien iść przy nodze bez smyczy również między ćwiczeniami. Także idąc po koziołek do aportowania należy zabrać ze sobą psa. Zachęcanie psa i zabawa nie są dozwolone. Przewodnik musi wykonywać w tył zwrot przez lewe ramię. Przy zwrocie w tył pies może obejść przewodnika (wokół) lub obrócić i cofnąć się znalazłszy się przed nim. Wykonanie tego ćwiczenia musi być takie samo w

czasie całego egzaminu. Gdy pies usiadł przed przewodnikiem, podejście do nogi może być wykonane, jak wyżej poprzez obejście przewodnika lub obrócenie przed nim i jednocześnie cofnięcie do znalezienia się w postawie wyjściowej. Płotek do przeskakiwania jest na całej wysokości (1m) sztywny i ma szerokość 150 cm. Przeszkoda ukośna składa się z dwóch połączonych ze sobą na górze części (płyt) o szerokości 150 cm i długości 191 cm. Ustawia się ją tak, że po rozsunięciu jej szczyt osiąga wysokość 180 cm. Cała jej powierzchnia musi być wykonana z materiału nie śliskiego. Na obu jej ścianach należy umieścić listwy pomagające we wspinaniu o przekroju 24/48 mm umieszczone na górnej połowie płyty. Na egzaminie wszystkie psy muszą przeskakiwać przez te same przeszkody. Przedmiotem do przenoszenia jest tylko koziołek drewniany (aport), do przenoszenia na płaskim terenie o wadze 1000 g i jeden do przenoszenia przez przeszkody o wadze 650 g. Organizator przygotowuje jeden zestaw koziołków, które muszą być wykorzystywane przez wszystkich uczestników. Nie wolno przed rzuceniem dać koziołek psu do pyska. Jeżeli przewodnik zapomniął wykonać jakiegoś ćwiczenia, zostaje wezwany przez sędziego, bez obniżania oceny, do wykonania brakującego ćwiczenia.

1. Chodzenie przy nodze bez smyczy

Komendy do: "chodzenia przy nodze".

Wydanie komendy dozwolone jest na starcie i przy zmianach rodzaju ruchu.

Wykonanie:

Przewodnik udaje się do sędziego z psem idącym przy nodze bez smyczy, po zatrzymaniu poleca psu usiąść i przedstawia się. Następnie udaje się na miejsce początku ćwiczeń. Z postawy wyjściowej rusza z psem dając mu hasło do marszu przy nodze bez smyczy, a pies ma chętnie, uważnie i równo iść po jego lewej stronie tak, by jego łopatka znajdowała się stale na wysokości kolan przewodnika, a przy zatrzymaniu samodzielnie szybko usiąść przy nodze nie obracając się. Po rozpoczęciu marszu przewodnik idzie w linii prostej około 50 kroków bez zatrzymywania się, po zwrocie w tył idzie jeszcze następne 10 do 15 kroków, a później musi zademonstrować bieg i marsz bardzo wolno (każdy po minimum 10 kroków). Przejście z biegu w krok powolny musi nastąpić bez fazy przejściowej. Każdy z rodzajów marszu muszą istotnie różnić się szybkością między sobą. Następnie należy wykonać idąc normalnym tempem zwrot w prawo, w lewo i w tył. Zatrzymanie należy zademonstrować co najmniej raz idąc normalnym krokiem. Podczas gdy przewodnik idzie z psem na pierwszym odcinku należy oddać 2 strzały (kaliber 6 mm) w odstępie czasu 5 sekund z odległości co najmniej 15 kroków od psa. Pies musi wykazać się niewrażliwością na odgłos strzału. Na zakończenie ćwiczenia, na polecenie sędziego /przewodnik ze swoim psem wchodzi w grupę złożoną co najmniej z 4 poruszających się osób. Musi on jedną z osób obejść z prawej i jedną z lewej i co najmniej raz zatrzymać się w grupie. Sędzia może zażądać powtórzenia przejścia według uznania. Na koniec przewodnik opuszcza grupę i w miejscu początku ćwiczenia przyjmuje pozycję wyjściową.

Ocena:

Dotyczy wszystkich rodzajów marszu. Wyprzedzanie, odsuwanie się na bok, zostawanie z tyłu, siadanie wolne lub z ociąganiem, dodatkowe komendy, pomoc fizyczna, brak uwagi psa we wszystkich rodzajach ruchu (tempach) i zwrotach i/lub presja na psa obniżają ocenę.

2. Siad w marszu

Komendy do: "marszu przy nodze", "siadu"

Wykonanie:

Po przyjęciu postawy wyjściowej przewodnik zaczyna marsz w linii prostej z psem bez smyczy przy nodze. Po przejściu 10-15 kroków pies musi na komendę przewodnika natychmiast usiąść zwrócony w kierunku marszu, a przewodnik nie może się przy tym zatrzymać, zmienić rodzaj kroku lub się obrócić. Po dalszych 30 krokach przewodnik zatrzymuje się i natychmiast obraca się do swojego, spokojnie siedzącego psa. Na polecenie sędziego idzie z powrotem do psa i staje po jego prawej stronie.

Ocena:

Błędy w przebiegu ćwiczenia, wolne siadanie, siedzenie niespokojne bez koncentracji obniżają ocenę. Jeżeli pies zamiast usiąść położy się lub zatrzyma stojąc odlicza się 5 punktów.

3. Waruj z biegu i przywołanie do mnie

Komendy do: "marszu przy nodze", "warowania", "przywołania do mnie", "przyjęcia postawy wyjściowej"

Wykonanie:

Po przyjęciu postawy wyjściowej przewodnik rozpoczyna marsz normalnym krokiem w linii prostej z psem przy nodze bez smyczy. Po 10 - 15 krokach zaczyna biec i po następnych 10-15 pies musi na komendę przywarować będąc zwróconym w kierunku marszu, a przewodnik nie może się przy tym zatrzymać, zmienić rodzaj kroku lub się obejrzeć. Po dalszych 30 krokach przewodnik zatrzymuje się i natychmiast obraca do swojego spokojnie leżącego psa. Na polecenie sędziego przewodnik daje komendę "do mnie", która może być połączona z imieniem psa. Pies musi chętnie, szybko przybiec w linii prostej do przewodnika i usiąść przed nim blisko i na wprost. Na następną komendę musi szybko i bezpośrednio znaleźć się przy lewej nodze przewodnika z łopatką na wysokości jego kolan, doprowadzając do postawy wyjściowej,.

4. Stój w biegu

Komendy do: "do marszu przy nodze", "stania", "przyjścia do mnie", "przyjścia do nogi"

Wykonanie:

Z postawy wyjściowej przewodnik z psem przy nodze bez smyczy rozpoczyna marsz normalnym krokiem w linii prostej. Po przejściu 10-15 kroków rozpoczyna bieg. Następnie daje komendę do stania, nie zmieniając rodzaju kroku, nie zatrzymując się ani nie obracając. Pies musi natychmiast zatrzymać się stojąc w kierunku marszu. Przewodnik biegnie po tym jeszcze 30 kroków w linii prostej, zatrzymuje się i natychmiast obraca do swojego spokojnie stojącego psa. Na polecenie sędziego przewodnik daje komendę do przybiegnięcia "do mnie", a pies musi chętnie, szybko w linii prostej (najkrótsza drogą) przybiec do przewodnika, usiąść jak najbliżej niego, na wprost. Na następną komendę ma się znaleźć przy lewej nodze przewodnika siadając z łopatką na wysokości kolan.

Ocena:

Obniżają ją błędy w przebiegu ćwiczenia, marszu przy nodze, niespokojne stanie, podchodzenie, wolne przybiegnięcie do przewodnika, zwolnienie tempa przed przewodnikiem, postawa przewodnika w rozkroku, błędy w siedzeniu przed przewodnikiem i w zakończeniu ćwiczenia. Jeżeli pies na komendę "do stania" usiądzie lub się położy - odejmuje się 5 punktów

5. Aportowanie na płaskiej powierzchni - 10 pkt

Komendy do: "przyniesienia", "oddania", "przyjścia do nogi"

Wykonanie:

Stojąc w postawie wyjściowej przewodnik rzuca koziołek drewniany (o masie 1000 g) na odległość około 10 kroków. Komendę do przyniesienia wolno wydać dopiero, gdy koziołek leży już nieruchomo na ziemi. Pies siedzący spokojnie bez smyczy przy nodze musi na komendę szybko i bezpośrednio podbiec do koziołka, natychmiast go podnieść i szybko, jak najkrótszą drogą przynieść do przewodnika. Pies musi usiąść blisko i na wprost przewodnika i tak długo trzymać koziołek w pysku, aż przewodnik po odczekaniu około 3 sekund da komendę do oddania i go odbierze. Po oddaniu przez psa, koziołek musi być trzymany spokojnie w wyprostowanej w dół prawej ręce. Na następną komendę pies musi się znaleźć przy lewej nodze przewodnika, tak by jego łopatka była na wysokości kolan. W czasie całego ćwiczenia nie wolno przewodnikowi opuścić miejsca, z którego ćwiczenie rozpoczął.

Ocena:

Błędy w postawie wyjściowej, powolny bieg, błędy w podjęciu, wolny powrót, upuszczenie koziołka, bawienie się, gryzienie koziołka, stanie przewodnika w rozkroku, błędy w siadaniu przed przewodnikiem i zakończeniu ćwiczenia obniżają ocenę. Zbyt bliskie rzucenie i pomoc przewodnika bez opuszczenia miejsca stania również obniżają ocenę. Jeżeli przewodnik opuści miejsce, z którego zaczął ćwiczenie przed jego zakończeniem, ocenione ono będzie jako niedostateczne. Jeżeli pies nie przyniesie, należy przyznać 0 punktów.

6. Aportowanie przez płotek (100 cm)

Komendy do: "przeskoku", "przyniesienia", "oddania", "przyjścia do nogi"

Wykonanie:

Przewodnik przyjmuje z psem postawę wyjściową co najmniej 5 kroków przed płotkiem. Stojąc na wprost przed płotkiem (100 cm) rzuca koziołek (650 g) za niego. Komenda do skoku może być wydana dopiero, gdy koziołek nieruchomo leży na ziemi. Pies siedzący bez smyczy spokojnie przy przewodniku musi na komendę swobodnie przeskoczyć przez płotek. Komenda do przyniesienia musi być wydana w czasie skoku. Po skoku musi on szybko najkrótszą drogą podbiec do koziołka, natychmiast go podnieść, bezzwłocznie przeskoczyć płotek z powrotem i przynieść go do przewodnika szybko najkrótszą drogą. Pies ma usiąść blisko, aż przewodnik po odczekaniu około 3 sekund po komendzie do oddania odbierze aport. Po odebraniu koziołek musi być spokojnie trzymany w wyprostowanej w dół ręce. Na następną komendę pies musi znaleźć się szybko i bezpośrednio przy lewej nodze przewodnika, tak by jego łopatka była na wysokości kolan przewodnika. Przewodnikowi nie wolno w czasie całego ćwiczenia opuścić miejsca, w którym ćwiczenie rozpoczął.

Ocena:

Błędy w postawie wyjściowej, powolny skok i bieg tam i z powrotem, błędy przy podjęciu, upuszczenie koziołka, bawienie się, gryzienie koziołka, postawa przewodnika w rozkroku, błędy w siadaniu przed przewodnikiem i zakończeniu ćwiczenia obniżają ocenę. Za muśnięcie przeszkody przy skoku obniża się ocenę do 1 pkt za każdym razem, za oparcie o przeszkodę przy przeskoku każdorazowo 2 pkt.

Podział punktów za przynoszenie przez płotek:

skok tam - 5 pkt

przyniesienie - 5 pkt

skok z powrotem - 5 pkt

Ocena częściowa jest możliwa tylko wtedy, gdy wykonane są co najmniej 2 z 3 części ćwiczenia (skok tam, przyniesienie, skok z powrotem) skoki i przyniesienie bezbłędne - 15 pkt skoki tam i z powrotem bezbłędne, aport nie przyniesiony - 10 pkt skok tam lub z powrotem nie wykonany, aport przyniesiony bezbłędnie - 10 pkt Jeżeli koziółek upadnie wyraźnie z boku lub jest dla psa źle widoczny, przewodnik może po pytaniu sędziego lub na polecenie sędziego, bez straty punktów powtórzyć rzut. Pies nie może przy tym przestać siedzieć. Ocenę odpowiednio obniża pomoc przewodnika, o ile nie zmieni on miejsca, w którym rozpoczął ćwiczenie. Jeżeli opuści on to miejsce przed zakończeniem ćwiczenia ocenia się jako niedostateczne.

7. Aportowanie przez przeszkodę ukośną (180 cm)

Komendy do: "przeskoku", "przyniesienia", "oddania", "przyjścia do nogi".

Wykonanie:

Przewodnik ze swoim psem przyjmuje postawę wyjściową co najmniej 5 kroków przed przeszkodą. Stojąc na wprost przed nią rzuca koziółek (650 g) za przeszkodę. Komenda do skoku może być wydana dopiero, gdy koziółek nieruchomo leży na ziemi. Pies siedzący spokojnie bez smyczy przy przewodniku po komendzie do skoku musi wspinając się pokonać przeszkodę, najkrótszą drogą podbiec do koziółka, natychmiast go podjąć. Komenda do przyniesienia musi być wydana w czasie pokonywania przeszkody. Po podjęciu aportu pies musi natychmiast pokonać przeszkodę z powrotem i przynieść aport szybko najkrótszą drogą do przewodnika, usiąść blisko i na wprost niego i tak długo trzymać koziółek w pysku, aż przewodnik po odczekaniu około 3 sekund, po komendzie do oddania odbierze aport. Po odebraniu koziółek musi być trzymany spokojnie w wyprostowanej w dół prawej ręce. Na następną komendę pies ma się szybko i bezpośrednio znaleźć przy lewej nodze przewodnika, tak by jego łopatka znajdowała się na wysokości kolan przewodnika. Przewodnikowi nie wolno w czasie całego ćwiczenia opuścić miejsca, z którego ćwiczenie rozpoczął.

Ocena:

Błędy w postawie wyjściowej, powolne pokonywanie przeszkody, wolny bieg tam i z powrotem, błędy w podjęciu aportu, upuszczenie koziółka, gryzienie go, bawienie się, postawa przewodnika w rozkroku, błędy w siadaniu przed przewodnikiem i w zakończeniu ćwiczenia odpowiednio obniżając ocenę. Podział punktów za przyniesienie aportu przez przeszkodę ukośną.

skok tam - 5 pkt

przyniesienie - 5 pkt

skok z powrotem - 5 pkt

Ocena częściowa możliwa jest tylko wówczas, gdy 2 z 3 części ćwiczenia (skok tam, przyniesienie, skok z powrotem) są wykonane.

skoki i przyniesienie bezbłędne - 15 pkt

skoki tam i z powrotem bezbłędne, aport nie przyniesiony - 10 pkt

skok tam lub z powrotem nie wykonany, aport przyniesiony bezbłędnie - 10 pkt

Jeżeli koziółek upadnie wyraźnie z boku lub jest dla psa źle widoczny, przewodnik może po pytaniu sędziego

lub na polecenie sędziego powtórzyć rzut bez straty punktów. Pies nie może przy tym przestać siedzieć. Ocenę odpowiednio obniża pomoc przewodnika, o ile nie opuścił on miejsca, z którego rozpoczął ćwiczenie. Jeżeli opuścił on to miejsce przed zakończeniem ćwiczenia ocenia się jako niedostateczne.

8. Wysyłanie naprzód z warowaniem

Komendy do: "wybiegania naprzód", "warowania", "siadu"

Wykonanie:

Z postawy wyjściowej idzie przewodnik z psem bez smyczy w linii prostej we wskazanym kierunku. Po 10 - 15 krokach przewodnik daje psu komendę do wybiegnięcia naprzód z jednoczesnym, jednorazowym uniesieniem ręki wskazując kierunek i zatrzymuje się. Po tym pies musi oddalić się w linii prostej we wskazanym kierunku bez ociągania, wytrwale, w szybkim tempie na odległość co najmniej 30 kroków. Na polecenie sędziego przewodnik daje komendę do warowania, na którą pies musi się natychmiast położyć. Przewodnikowi wolno trzymać uniesioną rękę tak długo, aż pies się nie położy. Na polecenie sędziego przewodnik udaje się do psa i staje po jego prawej stronie. Na kolejne polecenie sędziego po około 3 sekundach pies dostaje komendę by usiadł (przyjęcie postawy wyjściowej).

Ocena:

Błędy w wykonaniu, bieg przewodnika z i za psem, wolne wybieganie, wyraźne odchylenie kierunku na bok, za małą odległość położenie się z ociąganiem lub zbyt wczesne, niespokojne leżenie, przedwczesne wstanie w końcówce ćwiczenia - obniżają ocenę.

9. Warowanie przy odwracaniu uwagi

Komendy do: "warowania", "siadu"

Wykonanie:

Gdy drugi pies ma zacząć ćwiczenia w części B, przewodnik odprowadza psa we wskazane miejsce i po przyjęciu postawy wyjściowej daje komendę do warowania. Po czym nie zostawiając przy psie smyczy lub jakiegokolwiek innego przedmiotu i bez oglądania się oddala się w obrębie terenu egzaminu na odległości co najmniej 30 kroków (schodzi z pola widzenia psa). Pies musi leżeć spokojnie bez wpływu przewodnika, podczas gdy drugi pies wykonuje ćwiczenia od 1 do 7. Przewodnik wraca do psa na polecenie sędziego, staje po jego prawej stronie i na powtórne polecenie sędziego po około 3 sekundach wydaje komendę, by pies usiadł.

Ocena:

Ocenę obniżają: niespokojne zachowanie przewodnika, jak i ukryta pomoc, niespokojne leżenie psa względnie za wczesne podniesienie się psa na zakończenie ćwiczenia. Ocenę częściową daje się, gdy pies wstanie lub usiądzie, ale pozostaje w miejscu zostawiania. Jeżeli pies oddali się na więcej niż 3 metry przed zakończeniem ćwiczenia nr 5 wykonywanego przez drugiego psa, należy ocenić ćwiczenie na 0 punktów. Jeżeli pies opuści miejsce zostawiania po zakończeniu ćwiczenia nr 5, daje się ocenę częściową. Jeżeli pies na zakończenie ćwiczenia ruszy w kierunku wracającego przewodnika odlicza się do 3 punktów.

IPO3 część - C

1. Rewirowanie za pozorantem - 10 pkt

2. Osaczenie i oszczekanie - 10 pkt³.
3. Zatrzymanie pozoranta w czasie ucieczki - 10 pkt
4. Obrona po ataku pilnowanego pozoranta - 20 pkt
5. Eskortowanie pozoranta z tyłu - 5 pkt
6. Atak na psa w czasie konwojowania z tyłu - 15 pkt
7. Atak na psa z ruchu - 10 pkt
8. Obrona po ataku pilnowanego pozoranta - 20 pkt

Ustalenia ogólne:

Na przeznaczonym do tego placu wzdłuż dłuższych krawędzi ustawia się 6 kryjówek, po trzy na każdej stronie, naprzemiennie. Niezbędne oznaczenia terenu muszą być dobrze widoczne dla przewodnika, sędziego i pozoranta. Pozorant musi być wyposażony w ubranie ochronne, rękaw i miękką pałkę. Rękaw musi mieć krawędź umożliwiającą psu chwycenie. Wykonana z juty nakładka, nasuwana na rękaw musi mieć kolor naturalny. W czasie pilnowania, jeżeli pozorant będzie chciał widzieć psa, o ile to konieczne, może się za nim powoli obrócić. Nie wolno mu jednak przyjąć postawy grożącej i wykonać ruchu obronnego. Swoje ciało ma osłaniać rękawem. Sposób w jaki przewodnik odbierze od pozoranta pałkę pozostawia się do jego uznania (patrz także część ogólna - ustalenia o pracy pozoranta). Na egzaminach wszystkich stopni można korzystać tylko z jednego pozoranta, ale przy ilości psów większej niż 6 na jeden stopień egzaminu, musi się w rzeczy samej użyć dwóch pozorantów. Dla wszystkich zdających na ten sam stopień musi korzystać się z tego samego pozoranta. Psy, które nie są podporządkowane przewodnikowi, które w czasie ćwiczeń obrończych nie puszczają lub puszczają w wyniku czynnego działania przewodnika, chwycą za inną część ciała, niż przewidziany do tego rękaw, muszą zostać zdyskwalifikowane. Nie daje się też oceny "TSB". Jeżeli pies w czasie ćwiczeń obrończych odmówi lub daje się przepędzić, należy pracę w części "C" przerwać. Nie przyznaje się żadnej oceny (punktowej). Można jednak przyznać ocenę "TSB". Komendę do "puszczenia" można wydać tylko raz. Skalę ocen za "puszczenie" obrazuje poniższa tabela. Puszczanie z ociąganiem - 0,5-3,0 pkt Pierwsza komenda dodatkowa, puszczenie natychmiastowe - 3,0 pkt Pierwsza komenda dodatkowa, puszczenie z ociąganiem - 3,5 - 6,0 pkt Druga komenda dodatkowa, puszczenie natychmiast - 6,0 pkt Druga komenda dodatkowa, puszczenie z ociąganiem - 6,5-9,0 pkt Nie puszczenie po drugiej komendzie dodatkowej - dyskwalifikacja

1. Rewirowanie za pozorantem

Komendy do: "rewirowania", "przyjścia" (komenda do przyjścia może być powiązana z imieniem)

Wykonanie:

Pozorant znajduje się w ostatniej kryjówce, niewidoczny dla psa. Przewodnik przyjmuje postawę wyjściową z psem bez smyczy na wysokości pierwszej kryjówki, tak by obiegnięcie sześciu kryjówek było możliwe. Na polecenie sędziego rozpoczyna ćwiczenie w części "C". Na krótką komendę do rewirowania i gest lewą lub prawą ręką, które mogą być powtórzone, musi się pies oddalić od przewodnika i wytrwale, uważnie obiegać wskazaną kryjówkę. Jeżeli tego dokona, przewodnik woła go komendą do przyjścia do siebie i idąc wskazuje mu następną kryjówkę z powtórzoną komendą do rewirowania. Przewodnik porusza się po nieoznaczonej linii przez środek placu, której podczas rewirowania nie wolno mu opuścić. Pies musi się stale znajdować przed przewodnikiem. Jeżeli pies dotarł do kryjówki z pozorantem, przewodnik musi się

zatrzymać. Komendy słowne i optyczne nie są już wówczas dozwolone.

Ocena:

Ocenę obniżają niedoskonałości w sterowaniu psem, zahamowania w intensywnym, ciasnym i uważnym obieganym kryjówek.

2. Osaczenie i oszczekanie

Komendy do: "przyjścia do nogi", "przyjęcia postawy wyjściowej"

Wykonanie:

Pies musi pozoranta aktywnie, uważnie osaczyć i absorbująco oszczekać. Psu nie wolno skakać na pozoranta ani go chwycić. Po czasie oszczekiwania około 20 sekund, przewodnik na polecenie sędziego zbliża się do kryjówki na 5 kroków. Na następne polecenie sędziego woła swojego psa do nogi, do przyjęcia postawy wyjściowej.

Ocena:

Ocenę obniżają niedokładności w ciągłym napierającym, absorbującym oszczekiwaniu i napierającym osaczeniu, aż do wydania komendy, bez rozpraszania się osobą sędziego i podejściem przewodnika. Za absorbujące oszczekiwanie przyznaje się 5 punktów. Jeżeli pies słabo oszczekuje, odejmuje się 2 punkty, jeżeli pies nie oszczekuje, a aktywnie pilnuje pozoranta, odejmuje się 5 punktów. Przy zaczepianiu pozoranta, jak na przykład uderzenie, wskakiwanie odejmuje się 2 punkty, a przy silnym ugryzieniu odejmuje się do 9 punktów z całości ćwiczenia. Jeżeli pies opuści pozoranta przed zaleceniem sędziego dla przewodnika by opuścił już środkową linię, można wysłać psa do pozoranta powtórnie. Jeżeli wówczas pies pozostanie przy pozorancie można dalej kontynuować ćwiczenie w części "C", ale osaczenie i oszczekanie musi być ocenione jako niedostateczne. Jeżeli pies nie wróci do pozoranta lub oddali się powtórnie, ocenę w części "C" przerywa się. Jeżeli pies dobiegnie do dochodzącego przewodnika lub przyjdzie do nogi przed odwołaniem, ocena jest również niedostateczna.

3. Zatrzymanie pozoranta w czasie ucieczki

Komendy do: "marszu przy nodze", "warowania", "puszczenia"

Wykonanie:

Na polecenie sędziego przewodnik nakazuje pozorantowi wyjście z kryjówki. Pozorant udaje się normalnym krokiem do zaznaczonego w terenie punktu początku ucieczki. Na polecenie sędziego przewodnik z psem bez smyczy idzie do zaznaczonego miejsca pozostawienia psa w pozycji leżącej do pilnowania przed próbą ucieczki. Odległość między psem a pozorantem wynosi 5 kroków. Po zostawieniu pilnującego psa przewodnik udaje się do kryjówki, tak by mieć kontakt wzrokowy z psem, pozorantem i sędzią. Na znak sędziego pozorant podejmuje próbę ucieczki. Pies musi bez zwłoki, samodzielnie, poprzez energiczne, silne uchwycenie istotnie ucieczkę zapobiec (ucieczkę udaremnić). Wolno mu jednak tylko zaatakować rękaw pozoranta. Na znak sędziego pozorant zatrzymuje się i stoi spokojnie. Po zatrzymaniu pozoranta pies musi natychmiast puścić. Przewodnik może w tym czasie samodzielnie dać jedną komendę do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje od sędziego polecenie do wydania dwóch następnych komend do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po trzeciej komendzie (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych), zostaje zdyskwalifikowany. W czasie wydawania komendy do puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez innego wpływania na zachowanie psa. Pies po puszczeniu musi zostać

jak najbliższej pozoranta i uważnie go pilnować.

Ocena:

Niedokładności i ograniczenia w ważnych dla oceny psa kryteriach powodują stosowne obniżenie oceny: szybka, energiczna reakcja i pogoń z silnym uchwyceniem i rzeczywistym zatrzymaniem pozoranta w ucieczce, pełny i spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie, jak najbliższej pozoranta. Jeżeli pies nie wystartuje lub w ciągu 20 kroków nie udaremni ucieczki przez chwycenie i zatrzymanie, przerywa się pracę w części "C". Jeżeli w czasie pilnowania pozoranta pies jest trochę nieuważny lub/i trochę natarczywy należy ocenić ćwiczenie o jeden stopień niżej. Jeżeli pies jest bardzo nieuważny lub/i mocno natarczywy obniża się ocenę o dwa stopnie. Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim zostaje, obniża się ocenę o trzy stopnie. Jeżeli pies w czasie pilnowania opuści pozoranta lub przewodnik da komendę, by przy nim został, przerywa się ćwiczenie w części "C".

4. Obrona po ataku pilnowanego pozoranta

Komendy do: "puszczenia", "przyjścia do nogi"

Wykonanie:

Po okresie pilnowania około 5 sekund, pozorant na znak sędziego podejmuje atak na psa. Pies musi bez wpływu przewodnika obronić się poprzez energiczne i silne chwycenie. Może on zaatakować tylko rękaw pozoranta. Jeżeli pies chwycił, zostaje dwukrotnie uderzony. Dozwolone są uderzenia tylko w grzbiet i okolice kłębu. Na polecenie sędziego pozorant zatrzymuje się i stoi spokojnie. Po zatrzymaniu pies musi natychmiast puścić. Przewodnik może w tym czasie dać samodzielnie jedną komendę do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje od sędziego polecenie wydania dwóch następnych komend do puszczenia. Jeżeli pies po tych trzech komendach (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych) nie puści, zostaje zdyskwalifikowany. W czasie dawania komend do puszczenia musi przewodnik stać spokojnie, bez dodatkowego wpływania na zachowanie psa. Po puszczeniu pies musi zostać jak najbliższej pozoranta i uważnie go pilnować. Na polecenie sędziego przewodnik udaje się jak najkrótszą drogą, normalnym krokiem do psa i daje mu komendę do przyjęcia postawy wyjściowej. Pałki w tym momencie nie odbiera się pozorantowi.

Ocena:

Niedokładności i ograniczenia w ważnych dla oceny psa kryteriach powodują obniżenie oceny: szybkie i energiczne chwycenie, pełny i spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie po puszczeniu pozoranta, jak najbliższej niego. Jeżeli w czasie pilnowania pies jest trochę nieuważny lub/i trochę natarczywy należy ocenić ćwiczenie o jeden stopień niżej. Jeżeli pies jest bardzo nieuważny lub/i wyraźnie natarczywy, obniża się ocenę o dwa stopnie. Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim zostaje, obniża się ocenę ćwiczenia o trzy stopnie. Jeżeli pies podejździe do nadchodzącego przewodnika ocenia się ćwiczenie jako niedostateczne. Jeżeli pies opuści pozoranta zanim sędzia da przewodnikowi polecenie do podejścia lub przewodnik da psu komendę, by został przy pozorancie, przerywa się pracę w części "C".

5. Eskortowanie pozoranta z tyłu

Komendy do: "marszu przy nodze"

Wykonanie:

Po ćwiczeniu 4 następuje eskortowanie pozoranta z tyłu na dystansie około 30 kroków. Trasę konwoju ustala

sędzia. Przewodnik wzywa pozoranta do pójścia przodem i idzie za nim w odległości 5 kroków z psem przy nodze bez smyczy. Pies powinien uważnie obserwować pozoranta. Odstęp 5 kroków musi być zachowany w czasie całego eskortowania.

Ocena:

Obniżają ją niedokładności w ważnych dla oceny kryteriach: uważne obserwowanie pozoranta, dokładny marsz przy nodze, utrzymanie odstępu 5 kroków.

6. Atak na psa w czasie konwojowania z tyłu

Komendy do: "puszczenia", "marszu przy nodze"

Wykonanie:

W trakcie eskortowania z tyłu następuje, na znak sędziego, bez zatrzymywania się, atak na psa. Pies musi bez wpływu przewodnika, bez zwłoki, obronić się poprzez energiczne i silne ugryzienie. Może on jednak zaatakować tylko rękaw pozoranta. Jeżeli pies chwycił, przewodnik musi zatrzymać się w miejscu, w którym się znajduje. Na polecenie sędziego pozorant zatrzymuje się. Po jego zatrzymaniu pies musi natychmiast puścić. Przewodnik może w tym czasie dać jedną komendę do puszczenia. Jeżeli po pierwszej dozwolonej komendzie pies nie puści, przewodnik dostaje od sędziego polecenie do wydania dwóch następnych komend do puszczenia. Jeżeli pies i wówczas (po jednej komendzie dozwolonej i dwóch dodatkowych) nie puści, następuje dyskwalifikacja. Podczas dawania komend do puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez innego wpływania na psa. Po puszczeniu pies musi zostać blisko pozoranta i uważnie go pilnować. Na polecenie sędziego przewodnik udaje się normalnym krokiem, najkrótszą drogą do swojego psa i daje mu komendę do przyścia do nogi, do postawy wyjściowej. Pozorantowi odbiera się pałkę. Następuje teraz eskortowanie pozoranta z boku na dystansie około 20 kroków. Wolno dać komendę do marszu przy nodze. Pies ma iść z prawej strony pozoranta, tak by znajdował się między nim a przewodnikiem. W czasie transportu pies musi uważnie pozoranta obserwować. Nie może on jednakże na niego napierać, wskakiwać, ani go chwytać. Konwój zatrzymuje się przed sędzią, przewodnik oddaje sędziemu pałkę i zgłasza zakończenie części ćwiczeń obrończych.

Ocena:

Obniżają ją ograniczenia w ważnych kryteriach: silne i szybkie ugryzienie, pełny i spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie pozoranta po puszczeniu. Jeżeli w czasie pilnowania pies jest trochę nieuważny i/lub trochę zaczepia pozoranta, należy ocenę ćwiczenia obniżyć o jeden stopień. Jeżeli w czasie pilnowania pies jest bardzo nieuważny i/lub bardzo zaczepia pozoranta, należy ocenę obniżyć o dwa stopnie. Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim zostaje, należy obniżyć ocenę o trzy stopnie. Ćwiczenie należy ocenić jako niedostateczne, jeżeli pies wyjdzie naprzeciw dochodzącemu przewodnikowi. Jeżeli pies opuści pozoranta przed poleceniem sędziego dla przewodnika do podejścia lub przewodnik da psu komendę, by został przy pozorancie, przerywa się pracę w części "C".

7. Atak na psa z ruchu

Komendy do: "siedzenia", "obrony", "puszczenia"

Wykonanie:

Przewodnik ze swoim psem ustawia się na wyznaczonym miejscu na linii środkowej placu na wysokości pierwszej kryjówki. Pies może być trzymany za obroże, ale jego zachowanie nie może być stymulowane.

Pozorant zaopatrzony w miękką pałkę na polecenie sędziego wychodzi z kryjówki i biegnie do linii środkowej a następnie zaczyna biec frontalnie na przewodnika i psa atakując poprzez wydawanie odstrasżających okrzyków i z grożącymi intensywnymi ruchami. Gdy zbliży się do przewodnika i psa na odległość około 60 kroków, na polecenie sędziego przewodnik puszcza psa z komendą do obrony. Pies musi zatrzymać atak bez zwłoki poprzez energiczne i silne chwycenie. Może on zaatakować tylko rękaw pozoranta. Przewodnikowi nie wolno opuścić swojego miejsca. Na polecenie sędziego pozorant zatrzymuje się. Pies powinien natychmiast puścić po zatrzymaniu pozoranta. Przewodnik może w tym czasie dać jedną komendę do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje od sędziego polecenie do wydania dwóch następnych komend do puszczenia. Jeżeli pies po tych komendach nie puści (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych), następuje dyskwalifikacja. Podczas wydawania komend do puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez innego wpływania na zachowanie psa. Po puszczeniu pies musi zostać jak najbliżej pozoranta i uważnie go pilnować.

Ocena:

Obniżają ją odpowiednio niedokładności i ograniczenia w ważnych dla oceny kryteriach: energiczna obrona z silnym uchwyceniem, pełny spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie po puszczeniu, jak najbliżej pozoranta. Jeżeli w fazie pilnowania pies jest trochę nieuważny lub/i trochę natarczywy obniża się ocenę za ćwiczenie o jeden stopień. Jeżeli pilnuje on pozoranta bardzo nieuważnie lub/i jest wyraźnie natarczywy, ocenia się ćwiczenie o dwa stopnie niżej. Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim pozostaje, ocenia się ćwiczenie o trzy stopnie niżej. Jeżeli pies opuści pozoranta lub gdy przewodnik da komendę psu, by pozostał przy pozorancie, przerywa się ćwiczenie w części "C".

8. Obrona po ataku pilnowanego pozoranta

Komendy do: "puszczenia", "przyjścia do nogi", "marszu przy nodze".

Wykonanie:

Po okresie pilnowania około 5 sekund, pozorant na znak sędziego podejmuje atak na psa. Pies musi bez wpływu przewodnika obronić się poprzez energiczne i silne chwycenie. Może on zaatakować tylko rękaw pozoranta. Jeżeli pies chwycił, zostaje dwukrotnie uderzony. Dozwolone są uderzenia tylko w grzbiet i okolice kłębku. Na polecenie sędziego pozorant zatrzymuje się i stoi spokojnie. Po zatrzymaniu pies musi natychmiast puścić. Przewodnik może w tym czasie dać jedną samodzielną komendę do puszczenia. Jeżeli pies nie puści po pierwszej dozwolonej komendzie, przewodnik otrzymuje od sędziego polecenie wydania do dwóch następnych komend do puszczenia. Jeżeli pies po tych komendach (jednej dozwolonej i dwóch dodatkowych) nie puści, zostaje zdyskwalifikowany. W czasie dawania komend do puszczenia przewodnik musi stać spokojnie, bez innego wpływania na zachowanie psa. Po puszczeniu pies musi zostać jak najbliżej pozoranta i uważnie go pilnować. Na polecenie sędziego przewodnik udaje się jak najkrótszą drogą, normalnym krokiem do psa i daje mu komendę do przyjęcia postawy wyjściowej. Pałkę w tym momencie odbiera się pozorantowi. Następuje eskortowanie pozoranta z boku do sędziego na dystansie około 20 kroków. Wolni dać komendę do marszu przy nodze. Pies ma iść z prawej strony pozoranta, tak by znajdował się między nim a przewodnikiem. W czasie transportu pies musi uważnie obserwować pozoranta, nie może jednak na niego wskakiwać, napierać ani chwytać. Konwój zatrzymuje się przed sędzią. Przewodnik oddaje sędziemu pałkę i melduje zakończenie ćwiczeń w części "C". Przed ogłoszeniem wyniku, na polecenie sędziego bierze się psa na smycz.

Ocena:

Niedokładności i ograniczenia w ważnych kryteriach powodują obniżenie oceny: szybkie i energiczne

chwycenie, pełny i spokojny chwyt aż do puszczenia, uważne pilnowanie po puszczeniu pozoranta, jak najbliżej niego. Jeżeli w czasie pilnowania pies jest trochę nieuważny lub/i trochę natarczywy należy ocenić ćwiczenie o jeden stopień niżej. Jeżeli pies jest bardzo nieuważny lub/i wyraźnie natarczywy, obniża się ocenę o dwa stopnie. Jeżeli pies nie pilnuje pozoranta, ale przy nim zostaje, obniża się ocenę ćwiczenia o trzy stopnie. Jeżeli pies podejdzie do nadchodzącego przewodnika ocenia się ćwiczenie jako niedostateczne. Jeżeli pies opuści pozoranta zanim sędzia da przewodnikowi polecenie do podejścia lub przewodnik da psu komendę, by został przy pozorancie, przerywa się w części.